

معماری اصیل شهر کابل

نوشته: دکتر مختاری، حمیدت احمد اتمر
زیرا: ۱۳۸۵

Ketabton.com

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مشخصات کتاب:

عنوان: معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

نویسنده: داکتر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

ادیتور: ادیتور

دیزاین پشتی: داکتر مهندس حشمت الله ،، اتمر ،،

مطبعه: کیهان تلاش

تعداد چاپ: ۵۰

تاریخ چاپ: خزان - ۱۳۹۸

موبایل: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

ایمیل: atmar_hashmatullah@yahoo.com

حق چاپ و نشر محفوظ است:

کلیه حقوق اعم از باز نویسی، چاپ، تکثیر، نسخه برداری، ترجمه و فلم سازی پیگرد قانونی دارد. نقل مطلب با ذکر مأخذ به معیار های پذیرفته شده بلا مانع است.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

فهرست

مطالب

صفحه

۱	پشتی اول
۲	بسم الله الرحمن الرحيم
۳	مشخصات کتاب:
۴	تصویر یادگاری با محترم سردار علی وکیل مرادخانی
۵	فهرست
۷	مقدمه
۱۰	معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی):
۱۴	مروی بر تاریخ معماری مراد خانی:
۲۲	حفظ اصالت شهر:
۲۴	اهمیت تاریخی مرادخانی:
۲۶	بنیاد فیروز کوه:
۳۲	مرادخانی - نمادی از شهر قدیمی کابل:
۳۳	کوچه های مراد خانی:
۳۹	کوچه های مرادخانی:
۳۹	کوچه افسار:
۴۰	کوچه پنج تن:
۴۴	کوچه زیارت:
۴۵	کوچه میدانی:
۴۶	کوچه کشمکش فروشی:
۴۷	کوچه عمل:
۴۸	بازار های مراد خانی:
۹۰	سهولت های مرادخانی:
۱۰۴	مسجد شریف :
۱۱۹	تکیه خانه ها در مراد خانی:
۱۲۱	مکتب در مرادخانی:
۱۲۷	خانه های رهایشی:
۲۰۶	چرا اسم مراد خانی؟
۲۱۷	تصاویری از جریان کار در مراد خانی:

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

۲۲۲	سخن پا یانی:
۲۲۳	لست کتاب های چاپ شده
۲۲۵	پشتی آخر

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مقدمه

الحمد لله رب العالمين والعقاب للمتقين ولا عدوان إلا على
الظالمين، والصلوة والسلام على خاتم النبيين، وعلى الله وأصحابه
أجمعين، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

وبعد:

(إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْأَسْلَامُ) (وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْأَسْلَامِ دِيْنًا فَأَنَّ يَقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ
فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ)

"همانا دین پسندیده نزد پروردگار دین اسلام است".
هر که غیر از اسلام دین دیگری انتخاب نماید، هرگز ازوی
پذیرفته نمی شود و او در آخرت از زیان کاران (گنهکاران) است.
حمد بی پایان، سپاس بی حد (اندازه) خداوند متعال را که جهان را
با تمام راز ها، مملو از عجائب، زیبایی ها، روز را برای عبادت و
کار، شب را برای استراحت تا تمام خستگی های روز در آن رفع
گردد، خلق کرد.

تا صبح صادق با ذکر الله (ج) برخیزد و برای به دست
آوردن رزق حلال حرکت نماید.

سپاس گذارم تا زمین را غنی از معدنیات، آب و هوا را برای بقای
انسان ها، حیوانات، حشرات، نباتات آفرید، تا بخورند، بنوشند ولی
اصراف نکنند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

انسان ها را اشرف مخلوقات با عقل عالی و عاطفه خاص آفرید تا در بین آفریده گان خیلی متفاوت و اشرف مخلوقات باشند.
خیلی خرسندم که برای من آخرین پیامبر و دین کامل را نصیب گردانیده و صحت خوب را لطف نموده تا بتوانم از دریچه کوچک آگاهی و اندوخته های که به من اعطا فرموده، همراهی برادران مسلمان شریک سازم.

اندک چیزی را که من به صورت درست، دقیق و بعد از مشوره با علمای دینی و اخذ اطمینان از ایشان به دست آورده، درین کتاب خیلی کوچک و ساده تحریر نموده ام، برای نسل بعدی انتقال دهند.

آنها نیز از خواندن و تکرار آن بهره (فایده) گرفته، به این راه ادامه و برای نسل بعدی، جوان بعد از ازدیاد (اضافه نمودن) مطالب دقیق به شکل صدقه جاریه شریک سازند، تا آنها حقیقت ها دینی را درک و تحت شعاع استفاده منفی از تکنالوژی جدید قرار نگرفته، گرایش به سمت فرهنگ کفر و الحاد نه نمایند.

پروردگار!

راه خود را برای ما آسان ساز، طوریکه غیر از تو نبینیم، نشناسیم، ذات و هستی ما را به مقام فنا (از بین بردن، نابود ساختن) برسان، تا شانبه (تصور، فکر، خیال) ای از اثانت (تکبر، کبر، غرور) و استکبار (غرور) در وجود مان نباشد و سراپا بنده محض (خالص، پاک، صاف) و عبید (بنده) تو بوده باشیم.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

سپاس:

از همکاری فراون و همه جانبه محترم سردار علی وکیل منطقه مراد خانی، انجینیر ادريس مسول امنیت منطقه، انجینیران موسسه فیروز کوه و خاصتاً ادريس موسسه فیروز کوه آقای ناتن سپاس گذاری نموده برای همه شان صحت و طول عمر از دربار ایزد متعال خواهانم.

نوت:

از کلیه صاحب نظران و دست اندکار انيکه اين كتاب را مطالعه می نمایند، تقاضا به عمل می آيد تا نکته نظرات و پيشنهادات خود را برای بازنگری اين كتاب ارسال نمایند.

Whats App: ۰۷۹۹۳۷۶۹۹۸

با عرض حرمت
دکتر مهندس حشمت الله اتمر

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی):

مراد خانی یکی از مناطق مشهور، قدیمی و در گوشه از ناحیه دوم شاروالی کابل و نزدیک به ارگ ریاست جمهوری شهر کابل یعنی پایتخت کشور موقعیت دارد.

زمانیکه تیمورشاه درانی پسر احمد شاه بایا پایتخت خود را از قندهار به کابل انتقال داد، منطقه ای را در کنار دریای کابل به یکی از فرماندهان و سران قوم قزلباش خود بنام مراد خان به قسم تحفه اعطا نمود، که وی در معماری مهارت خاص داشته و همین شخص بود که شهر احمد شاهی قندهار تحت نظارت او اumar گردیده بود.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

خانه های این منطقه به شکل گلی و پخسه یی اکثراً در دو منزل معه تهکوی اعمارگرددیده اند که در ساختمان های آن شکل کلاسیک و هنر معماری اسلامی به وضاحت مشاهده می گردد.

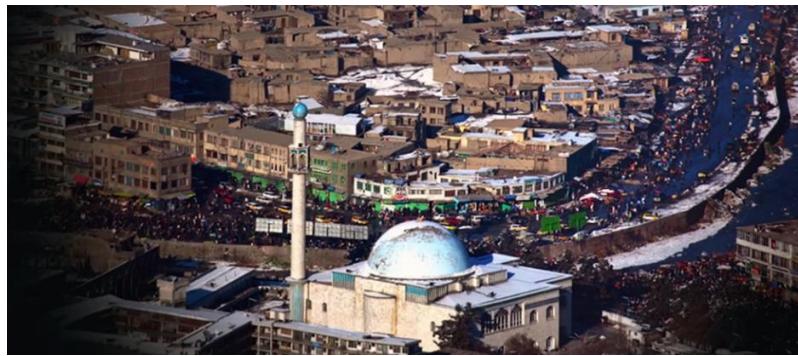

دید فضایی مراد خانی

دیوارهای آب ریخته، کاه گلی، همچنان دروازه ها و کلکین های چوبی خانه ها به خوبی تاریخی بودن این منطقه را نشان می دهد.

شالوده های ساختمان های قدیمی مرادخانی کابل بر سنگ، خشت خام، پخسه و چوب استوارگرددیده است.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دید مراد خانی از سمت مسجد شریف پل خشتی

دید مراد خانی از سمت دریای کابل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دید کوچه میدانی و بازار مراد خانی از سمت دریای کابل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مروری بر تاریخ معماری مراد خانی:

مرادخانی که در حدود ۲۶۰ سال از ساخت آن میگذرد، هدیه‌ای از سوی تیمورشاہ درانی پسر احمد شاه بابای درانی به یکی از معماران موفق آن وقت بوده است.

مراد خان معمار با مهارت و توانایی بود که تیمورشاہ درانی، معماری و شکوه شهر احمد شاهی قندهار را مدیون هنرهاي معماری او میدانست.

زمانی که تیمورشاہ درانی پایتخت افغانستان را از قندهار به کابل انتقال داد، به پاس قدردانی از زحمات او در ساخت شهر قندهار، منطقه‌ای در نزدیکی ارگ ریاست جموروی افغانستان در کابل را به او بخشید که به نام مرادخانی مشهور شد.

مرادخانی به نوعی نمادی از معماری قدیمی افغانستان و در کل، نشانه از بافت قدیم شهر کابل است.

قسمت زیادی از این منطقه در اثر جنگ‌های طولانی، فقر و بی توجهی دولت‌های وقت تخریب و یا هم قسمت‌های آن به دوایر دولتی واگذار گردیده است.

بر اساس پروژه‌ی احیای مجدد مکان‌های تاریخی، تصمیم گرفته شد که خانه و تعمیر گلی سنتری، بشمول "قصر سرای بزرگ" بازسازی و دوباره احیا گردد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

نمای از قصر سرای بزرگ مراد خانی

بنیاد فیروزه کوه و دولت افغانستان در سال ۲۰۰۶ میلادی توافق کردند تا نماد شهر قدیمی کابل را دوباره احیا و بازسازی نمایند.

به دلیل اینکه منطقه مرادخانی خط مقدم جنگ های داخلی بعد از سقوط حکومت تیپ کمونیستی در سال ۱۳۷۱ بود، ویران شده و به انباری از زباله ها تبدیل گردیده بود.

تصمیم دولت های وقت به تخریب مرادخانی و ایجاد ساختمان های مدرن در این منطقه نیز باعث شده بود که مرادخانی کاملاً فراموش گردد، حتی بعضی از آثار تاریخی چوبی و منحصر به افراد آن یعنی شخصی نیز به یغما رفته بود.

در زمستان های سرد کابل، این آثار گرانبها چوب سوخت بخاری های چوبی بعضی از شهروندان کابل می شد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از باز سازی ساخه مراد خانی توسط مرکز فرهنگی فیروز کوه

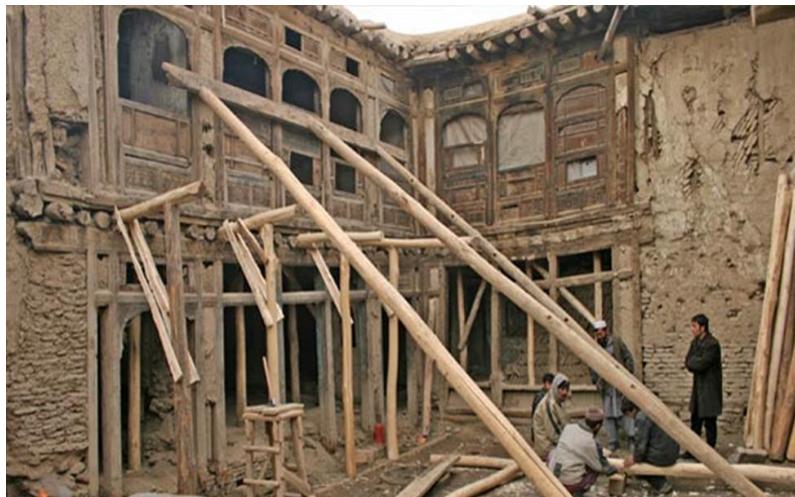
این محل بعد از جنگ ها تا سال ۲۰۰۶ میلادی به صورت متروکه باقی مانده بود و ساکنان آن در دیار مهاجرت به سر میبردند.

کوچه ها پر از زباله ها شده بود، سیستم آب، برق و فاضلاب کاملاً از بین رفته و تسهیلاتی برای زندگی در این محل وجود نداشت.

تیم بازسازی مرادخانی از این محل بیشتر از ۲۵ هزار متر مکعب زباله را جمع آوری نموده و توسط کراچی های دستی از منطقه انتقال دادند.

برخی از ساختمان هایی که قرار بود جای گزین مرادخانی شوند، نیز حدود ۴۵ الی ۵۰ سال قبل ساخته شده بودند، ولی خوشبختانه جنگ های داخلی این طرح را به تعویق انداخت.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از پروسه باز سازی خانه های مرادخانی

اکنون کوچه ها سنگ فرش شده، سیستم آب، برق احیا شده و سیستم فاضلاب آن نیز بازسازی شده است. در این محل مکتب و کلینیک هم ساخته شده، پاک کاری و مراقبت از این محل نیز به صورت مداوم ادامه دارد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

نمایی از کوچه مکتب متوسطه مراد خانی که توسط فیروز کوه باز سازی شده است

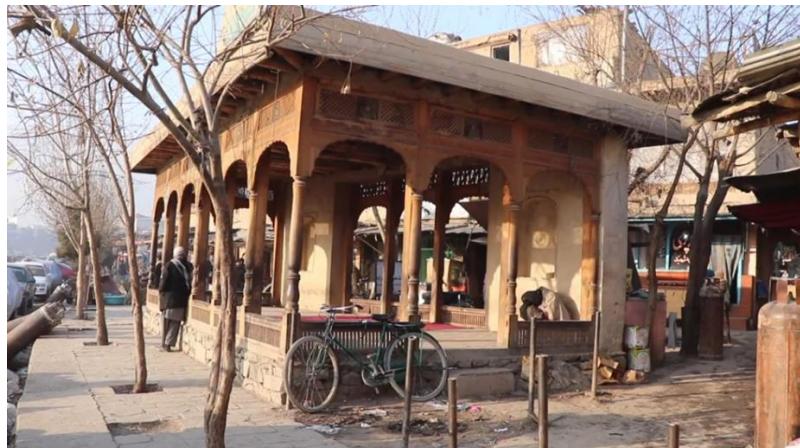
مرادخانی کابل در چندین نهاد بین المللی که در بخش آثار فرهنگی و باستانی کار می کند، نیز به ثبت رسیده است. این منطقه در بنیاد آثار باستانی جهان (World Monoment Found) به نام مرادخانی (Murad Khani) ثبت شده است.

همچنان در سازمان حفظ میراث های فرهنگی آسیایی "يونسكو" نیز از تمام منطقه تاریخی مرادخانی، تنها ساختمانی که اکنون دفتر نهاد فیروز کوه در آن موقعیت دارد به عنوان اثر تاریخی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

باستانی و به عنوان سرای بزرگ (Great Sarai) به ثبت رسیده است.

با این وجود تمام خانه های این محل که شامل بیش از ۱۲ حویلی یا خانه بوده که از این جمله ۶۴ ساختمان آن، در وزارت اطلاعات و فرهنگ افغانستان به عنوان آثار فرهنگی افغانستان ثبت شده است.

عکس از سایه بان یا نشست گاه در مراد خانی

مراد خانی فعلاً دارای ۱۱۲ خانه حویلی دار یک، دو منزله، سراچه دار و تهکوی دار بوده که در آن بیشتر از ۲۵۰۰ نفر بوده باش دارند، در ابتدا تمام باشندگان آن مردمان بومی این منطقه قزلباش ولی به تدریج مخصوصاً بعد از جنگ های داخلی مانند سایر مردم کابل مهاجر شدند، فعلاً تعدادی زیاد مردمان اصلی منطقه باز گشت نه نموده و خانه های خویش را به کرایه داده اند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از ارسی های خانه های قدیم مراد خانی

عکس از ارسی های خانه های قدیم مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از ارسی های خانه های قدیم مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

حفظ اصالت شهر:

در بازسازی مرادخانی تلاش شده است تا از موادی استفاده شود که در ساخت ساختمان های اولیه مرادخانی استفاده شده بود. سنگ، چوب، گل و کاه مواد اصلی برای بازسازی مرادخانی بوده است.

آقای احمدزی می گوید:

در کنار آن تلاش شده که به مردم محل و سایر علاقه مندان نیز در زمینه بازسازی آثار تاریخی آموزش های لازم داده شود.

در فیروز کوه، به رشتہ هایی مانند سرامیک سازی، حکاکی روی چوب، زرگری و خطاطی توجه شده تا این هنرها دوباره در افغانستان جان بگیرد. به گفته او سالانه حدود ۴۰ نفر از این چهار رشتہ فارغ شده و زمینه کار نیز برای آنان فراهم می شود.

عکس بازسازی یکی از خانه های مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

براساس گزارش ها برای بازسازی مرادخانی کابل، ۲۵ میلیون دالر هزینه شده، ولی آقای احمدزی درباره رقم دقیق بودجه بازسازی آن، اظهار بی اطلاعی می کند. به گفته او، در ابتدا در این منطقه تاریخی کابل، ۷۰ درصد باشندگان آن را قزلباش ها تشکیل می دادند، اما اکنون در حدود ۳۰ درصد ساکنان آن قزلباش هستند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

اهمیت تاریخی مرادخانی:

مراد خانی کابل محلی است که در روز ۲۸ اسد سال ۱۲۹۸ خورشیدی، شاه امان الله خان، شاه جوان و ملی گرای افغانستان در میان شور و هیجان مردم در میدان مراد خانی کابل، استقلال افغانستان را از امپراتوری وقت بریتانیا اعلام کرد.

در کنار آن زمانی مراد خانی محل استقرار بسیاری از نهادهای حکومتی، انبارهای ذخیره مواد غذایی، مراکز بازرگانی، بازار زرگرها، مسگرها، قالی (قالین) فروشان و بسیاری از مشاغل دیگر بوده است.

عکس بازسازی یکی از خانه‌های مراد خانی

شهرت مرادخانی تنها به تاریخی بودنش محدود نیست.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

به گفته هدایت الله احمدزی مسؤول بازسازی و مهندسی نهاد فیروزکوه، اولین مدرسه جدید افغانستان، حدود ۱۱۲ سال قبل در ساختمان‌های گلی مرادخانی تاسیس شد.

پس از آن، این محل تبدیل به یک مکان فرهنگی شد؛ جای که محمود طرزی، پدر مطبوعات افغانستان برای نخستین بار، چاپ نامه‌های رسمی و هم چنان چاپ پول را در این محل آغاز کرد. با این وجود، مسؤولان بنیاد فیروزکوه تصمیم دارند که این مکان تاریخی را در سازمان یونسکو، نیز ثبت نمایند. آنان می‌گویند:

در حال حاضر نیز روی بازسازی و حفظ این منطقه تاریخی کار می‌کنند و تلاش دارند که تمام نقاط این محل قدیمی کابل به شمول مغازه‌های اطرافش را، به شکل ابتدایی و حفظ اصالت تاریخی آن، معماری و بازسازی کنند.

عکس از قسمت بازار مرادخانی بعد از بازسازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

بنیاد فیروز کوه:

بنیاد فیروز کوه در سال ۲۰۰۶ بنابر درخواست چارلس جورج شهزاده بریتانیا، حامد کرزی رئیس جمهوری پیشین افغانستان و روری استیوارت، نویسنده و دیپلمات اسکاتلندی به منظور ایجاد اشتغال و آموزش مهارت و حفظ و نگهداری مناطق تاریخی به منظور تقویت حس هویت ملی مردم افغانستان تاسیس شد.

این بنیاد به نام "فیروزکوه" مرکز ولایت غور که زمانی پایتخت مشهور افغانستان قدیم بود، نام گذاری گردید.

در این نهاد هم چنین، انتستیوت ملی آثار هنری و معماری افغانی نیز ایجاد شد که سالانه، ۲۰۰ مرد و زن در آن در بخش های نجاری، کلالی، خطاطی، نقاشی، میناتوری، ساخت زیورات و قطع سنگ های قیمتی آموزش می بینند.

این انتستیوت با خاطر تربیت نسل جدید صنعت گران مرد و زن در چهار رشته، به داوطلبان در یک دوره ۳ ساله آموزش می دهد.

عکس داخلی در سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در حال حاضر تعدادی از فارغان این دوره ها در داخل دفتر بنیاد فیروز کوه دارای کارگاهی هستند، تا آموخته های شان را به بازار ارائه کنند.

آموزگاران تا به حال و در مجموع به ارزش بیش از ۲،۵ میلیون دالر امریکایی تولیدات صنعتی افغانی را به فروش رسانده اند.

بنیاد فیروز کوه یک سازمان بین المللی غیرانتفاعی است که مرکز آن در کابل قرار و روی حفظ تاریخی صنایع معماری و سنتی افغانی تمرکز دارد، این بنیاد، جایزه سال ۲۰۱۳ میلادی حفظ میراث های فرهنگی آسیایی یونسکو را بخاطر بازسازی "سرای بزرگ" کابل بدست آورده است.

عکس داخلی از سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مثل همه مکان های تاریخی وقتی وارد مرادخانی در نزدیکی ارگ ریاست جمهوری افغانستان شوید، از در(دروازه) و دیوارش تاریخی بودن و قدیمی بودن را می توان احساس کرد. از دیوارهای کاه گلی، در(دروازه) و گلکین (پنجره) های چوبی بوی نم در فضای این محل پیچیده است. بنای این مکان تاریخی، همه از گل و چوب است.

براساس تحقیقات بنیاد فیروز کوه، معماری مراد خانی ریشه در شکل های شهرهای اسلامی دارد که از اسپانیا تا هند مشاهده می شود. خیابان ها و کوچه های آن درهای محکم دارد که در زیر دیبان ها و طاق ها قرار دارند.

درهای کوتاه و خیابان های سرپوشیده در این محل نشان دهنده نوع سیستم دفاعی منحصر به فرد این محل است. در حالی که در سایر شهرهای اسلامی درها به گونه ای است که دو شتر باردار همزمان و یک اسب سوار بدون اینکه از اسبش پایین شود، می تواند وارد این شهرها شود، ولی در مراد خانی کابل مقاومت است.

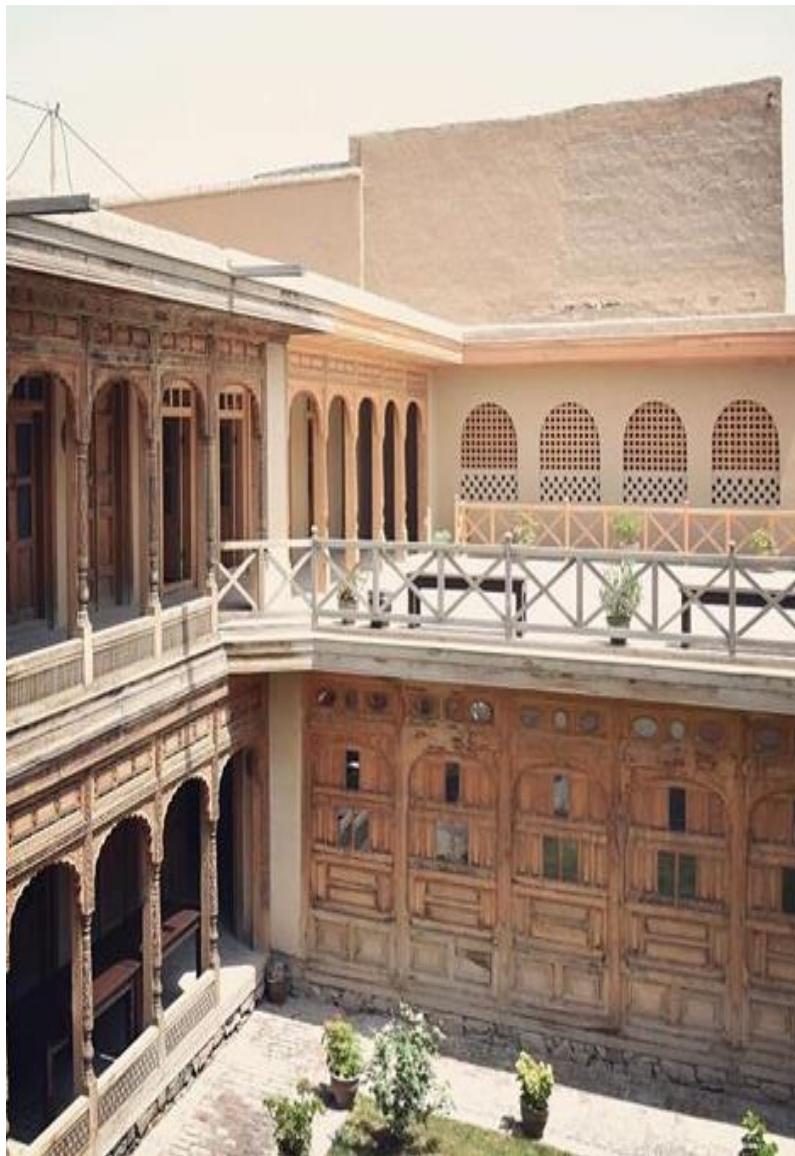
خانه های به هم پیوسته و کوچه های کم عرض با سقف های چوبی کوتاه که فقط افراد پیاده از آن می توانند عبور کنند، نشان دهنده اعمال سیستم امنیتی شدید در زمان های قدیم در این محل بوده است.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مرادخانی - نمادی از شهر قدیمی کابل:

مرادخانی نمادی از معماری قدیمی افغانستان، و در کل نماینده بافت قدیم شهر کابل است.

بنیاد فیروزه کوه و دولت افغانستان در سال ۲۰۰۶ توافق کردد تا نماد شهر قدیمی کابل را دوباره بازسازی کنند.

به گفته هدایت الله احمدزی، مسئول بخش مهندسی بنیاد فیروزکوه و رئیس دفتر مرادخانی این بنیاد، به دلیل اینکه منطقه مرادخانی خط مقدم جنگ های داخلی بعد از سقوط حکومت کمونیستی در سال ۱۳۷۱ بوده، ویران و این محل تاریخی نیز به انبار از زباله تبدیل شده بود.

او می گوید تصمیم دولت های وقت به تخریب مرادخانی و ایجاد ساختمان های مدرن در این منطقه نیز باعث شده بود که مرادخانی کاملاً به فراموشی سپرده شود، حتی بعضی از چوب کاری های تاریخی و منحصر به فرد آن نیز به یغما رفته بود.

در زمستانهای سرد کابل این آثار گرانبهای چوب سوخت بخاری های چوبی شهروندان کابل شده بود.
این محل بعد از جنگ هاتا سال ۲۰۰۶ متروکه ماند و ساکنان آن مهاجر شدند.

به گفته آقای احمدزی کوچه ها مملو از زباله شده و سیستم آب، برق و فاضلاب کاملاً از بین رفته بود.

هیچ تسهیلاتی برای زندگی در این محل وجود نداشت.
آقای احمدزی می گوید:

تیم بازسازی مرادخانی از این محل ۳۳ هزار مترمکعب زباله را بیرون کشیدند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه های مراد خانی:

کوچه های مراد خانی دارای عرض های مختلف بوده و در یک مسیر مستقیم نمی باشند این کوچه ها دارای کج گردی ها بوده که مردم محل آنرا بنام دیو دیوک یاد مینمودند.

عرض کوچه ها از ۱۴۰ سانتی متر شروع قسمآ ۱۹۰ سانتی متر و بعضاً ۲۱۰ سانتی متر نیز میباشد.

قسمآ دیده میشود که شروع یک کوچه بسیار کوچک یعنی کم عرض و بعد آ عریض میشود و یا هم عکس آن که در ابتدا بزرگ و بعد آ کم عرض ولی همه بخارط ایجاد و کنترول منطقه از تهاجم بیگانگان ساخته شده است.

همچنان برای همین منظور در ابتدا و یا هم نقاط بسیار مهم امنیتی ویا لزوم دید مالک آن بالا خانه که بعضاً مردم محل آنرا بنام سرآچه و یا مهمانخانه نیز یاد مینمایند، ساخته شده است و این همه برای منظور دفاعی دیزاین و ساخته می شد.

ارتفاع هر یک از سرآچه ها مقاوت است، ولی بعضی از آنها ۱۷۰ سانتی متر الی ۲۱۰ سانتی متر از فرش زمین موجوده الی قسمت پایانی ساختمان یا زیر پوشش سرآچه یا بالا خانه ارتفاع دارد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از سراچه یا بالا خانه

این ساختمان ها بالای دیوار های کوچه که یکی آن بالای دیوار احاطه خود مالک و دیگری آن بالای احاطه همسایه مقابل طوری قرار می گیرند که وزن اصلی بالای استناد ها یا پایه های که به روی تهداب در سمت کوچه اعمار گردیده، قرار می گیرند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از پایه های استندای

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دروازه های ادخالی بعضی از خانه ها از زیر سرآچه می باشد، این راه رو های سرآچه، دارای دیوار های کناری مزین شده با تاقچه (طاقچه) ها می باشد که در داخل دیوارها فرو رفته است.

عکس تاقچه های مزین شده دیوار زیر سرآچه

ارتفاع این تاقچه ها ۱۲۵ سانتی متر، عرض آن ۸۵ سانتی متر و عمق طاق ۲۰ سانتی متر است.
دیوار ها دارای تهداب های سنگ کاری بوده و به دو قسمت غرقه و کرسی تقسیم می شود.

عمق غرقه اکثر آ ۸۰ سانتی متر بوده ولی کرسی دیوار های سرآچه دارای ارتفاع ۱۵۰ سانتی متر میباشد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

وزن سرماچه ها در یک سمت سوی همسایه ها بالای دیوار همسایه نه بلکه بالای دیوار استنادی جدید بالای سنگ کاری طوری محاسبه می شد که یک چوب چهار تراش یا چهار پهلو را بالای سنگ کاری که به نام زیر تیر یاد می شد می گذاشتند، بعداً بالای همان زیر تیر ستون های چوبی را عموداً محکم می کردند، بعداً بالای آنها سر تیر را گذاشته دستک بندی و مراحل پوشش بام را به دقت طی مراحل می کردند.

چوب های دستک پوشش هیچ نوع اتکا یا وزن بالای دیوار احاطه همسایه وارد نمی نمود، این کار در سه حالت صورت میگرفت:

۱- در صورتیکه دیوار همسایه توانایی برداشت وزن محاسبه شده را نداشت.

۲- در صورت که همسایه نمی خواست دیوار احاطه اش شریکی باشد.

۳- در صورتیکه همسایه نمی خواست تا همسایه اش اینگونه سرماچه اعمار نماید.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس دیوار سرچه جانب همسایه با زیر تیر و ستون های چوبی

عکس دیوار سرچه جانب همسایه با سر تیر و ستون های چوبی (قسمت پوشش)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه های مرادخانی:

این منطقه را میتوان شهرک کوچک خطاب نمود، زیرا این منطقه دارای شش کوچه بوده که ذیلاً از آن نام برده میشود:

کوچه افشار:

یکی از کوچه های مشهور مرادخانی بوده که در آن مردمان بومی و بازماندگان سپاه نادر افشار زندگی می نمودند.

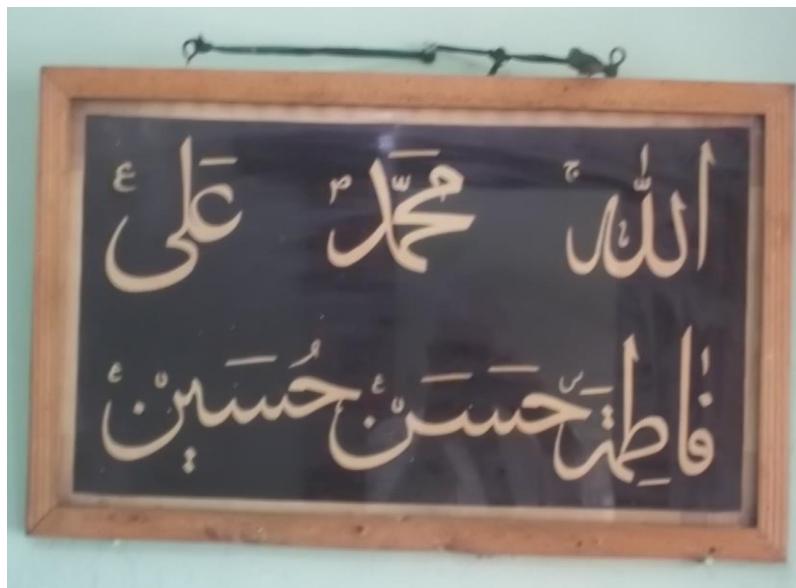
عکس از کوچه افشار

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه پنج تن:

اسم کوچه متذکره از نام های حضرت محمد (ص)، حضرت علی (رض)، فاطمه الزهرا، حضرت امام حسن و حضرت امام حسین است، که بنام کوچه پنج تن مشهور است.

درین کوچه زیارت نیز وجود دارد که بنام زیارت پنج تن یاد شده و روزانه ده ها نفر از آن دیدن می نمایند

عکس از لوحة زیارت گاه پنج تن مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از ادخال زیارت گاه پنج تن مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از کلکین های زیارت گاه پنج تن مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از داخل زیارت گاه پنج تن مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه زیارت:

درین کوچه زیارت بسیار سابقه و مشهور وجود دارد که به نام زیارت حضرت ابوالفضل العباس نامیده شده و روزانه ده ها تن با خاطر دعا و بازدید از آن دیدن می نمایند، زیرا این کوچه به این اسم مشهور است.

عکس از ادخال زیارت حضرت ابوالفضل العباس مراد خانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه میدانی:

کوچه بسیار جالب که با آغاز مسجد شریف بسیار قدیمی،
بالاخانه (سراچه) قشنگ و تاریخی شروع می‌گردد.

عکس از کوچه میدانی

عکس از کوچه میدانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه کشمکش فروشی:

یکی از کوچه های مشهور مراد خانی به شمار رفته که در آن کشمکش به فروش می رسید، کشمکش از ولسوالی های مختلف کابل نخست به اینجا انتقال و بعداً به تمام نقاط شهر کابل و ولایات دیگر افغانستان منتقل می شد.

عکس از کوچه کشمکش فروشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کوچه عملاء:

درین کوچه اشخاص ارتباطی شاهان و بعداً ریس جمهوران
مانند نویسنده گان مشهور، مشوره دهنده گان و اشخاص علم و فن
معماری، هنر و ساختمان در آن بودوباش داشتند که در وقت
ضرورت با ایشان به سهولت و مستقیم تماس گرفته می‌شد.

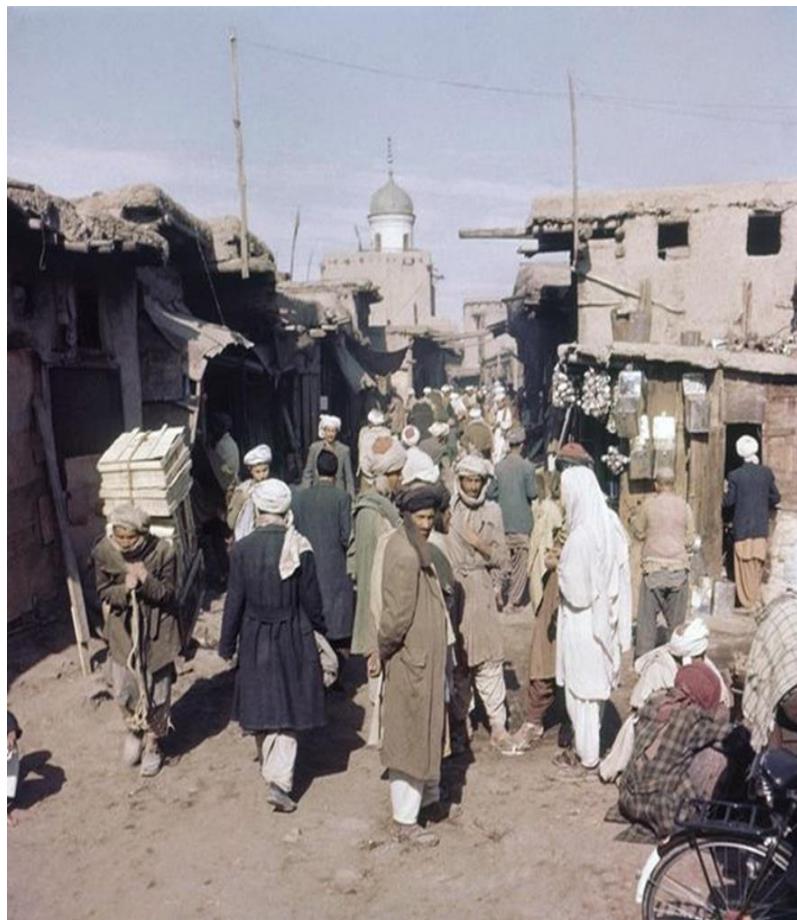

عکس از کوچه عملاء

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

بازار های مراد خانی:
مراد خانی دارای سه بازار مشهور بود که به نام های ذیل یاد میشد.

۱- بازار کوچه زیارت – (بازار مرادخانی و امتداد کنار سرک قیر)

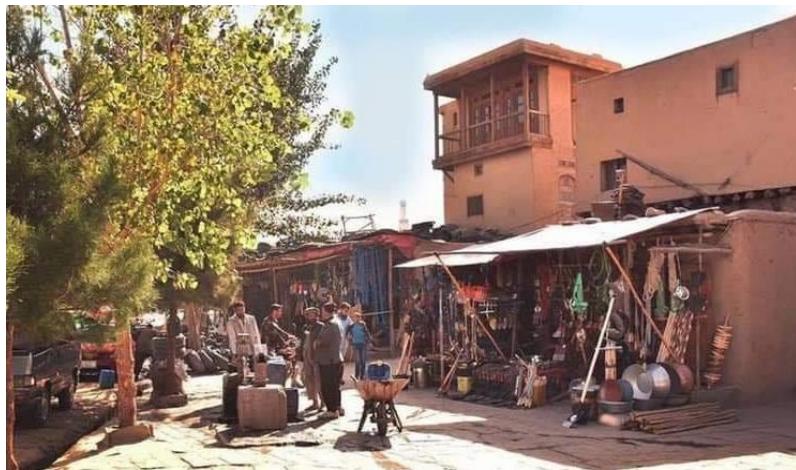
عکس از بازار قیمتی کوچه زیارت

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس جدید از بازار فطی کوچه زیارت

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از بازار فعلی کوچه زیارت، بیرون کوچه و به امتداد سرک قیر، کنار(لب) دریای کابل

عکس قسمت از بازار به امتداد سرک قیر کنار (لب) دریای کابل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس قسمتی از بازار به امتداد سرک قیر و کنار (لب) دریای کابل

عکس قسمتی از بازار به امتداد سرک قیر (لب دریای کابل)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

۲- بازار جاده نادر پشتون:

این بازار قبلاً مربوط به مراد خانی بوده و هیچ نوع ساختمان‌های کانکریتی در امتداد ساحه مراد خانی وجود نداشت، مگر نظر به گذشت زمان و بی توجهی حکومات وقت آهسته، آهسته به ساختمان‌های کانکریتی مبدل و هم یک قسمت آن برای دوایر دولتی و سینما توزیع گردیده است.

فعلاً جاده شروع از چوک پشتونستان (فواره آب) الی پل خشتی هردو مسیر جاده از تعمیرات ابتدایی چوب پوش به تعمیرات کانکریتی مبدل گردیده است.

عکس قدیمی از جاده نادر پشتون

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

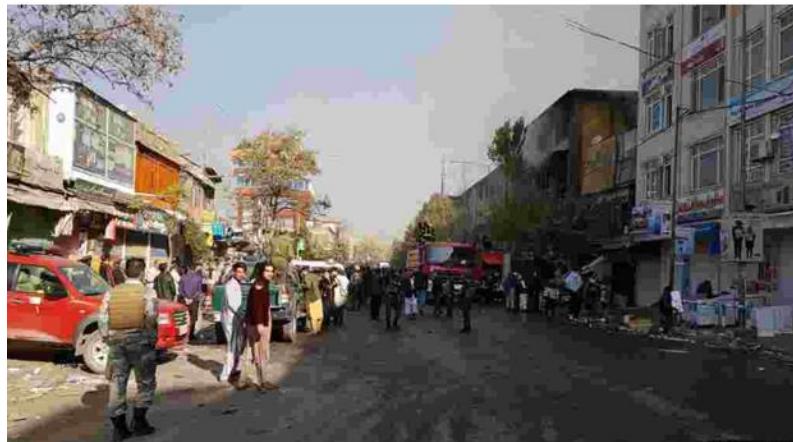

عکس قدیمی از جاده نادر پشتون

عکس جدید از جاده نادر پشتون

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس جدید از جاده نادر پشتون (وقت آتش سوزی داخل مارکیت ۱۳۹۸)

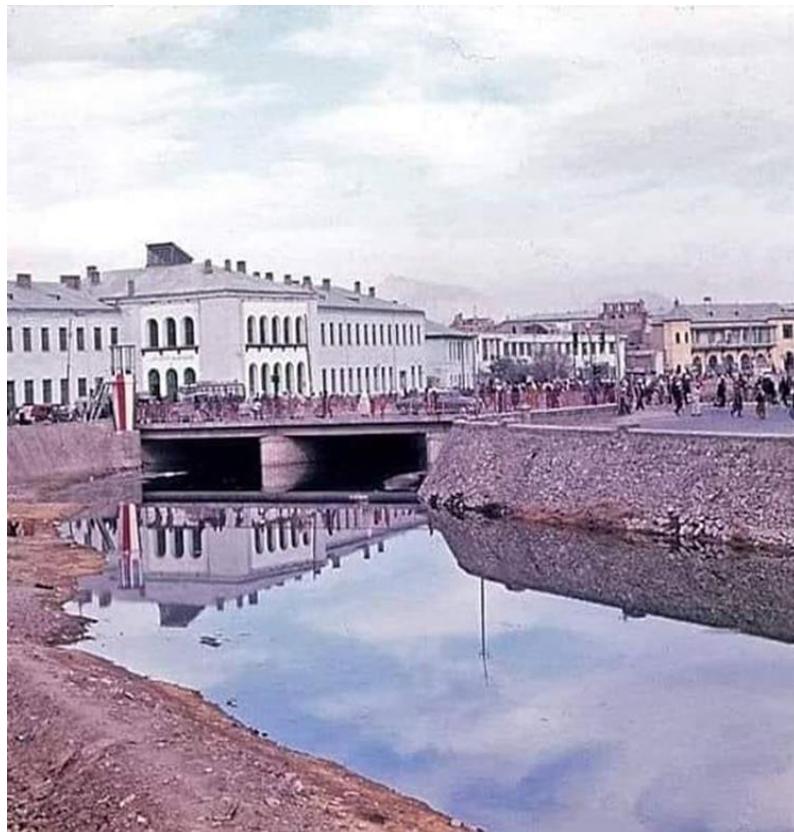

عکس جدید از جاده نادر پشتون (صبح وقت با هوای ابری از سمت فواره آب)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

۳- بازار خیابان

این بازار از پل، باغ عمومی شروع و به پل خشته وصل میگردد، ولی در اثر بی توجهی دولت های قبلی و تعديل ساحات مراد خانی درین جاده به دوایر دولتی و اعمار تعمیرات کانکریتی از مراد خانی جبرآ مجزا شده که این بازار فعلاً به نام بازار فروشگاه یا تر کاری فروشی فروشگاه مشهور شده است.

عکس قدیمی از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل (سمت شفاخانه)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس قدیمی از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل (سمت شفاخانه)

عکس جدید از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل (سمت شفاخانه)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس جدید از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل (سمت شفخانه)

عکس جدید از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل (سمت شفخانه)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس جدید از جاده خیابان از سمت جاده نادر پشتون و به امتداد دریای کابل
(سمت شفاخانه)

عکس قدیمی از پل خشتی که با لای دریای کابل اعمار گردیده بود

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس جدید از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل

عکس جدید از جاده خیابان و به امتداد دریای کابل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از بازار خیابان امتداد سرک قیر لب دریای کابل (فروشگاه)

عکس قدمی از پل یک پیسه گی بالای دریای کابل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس جدید از پل یک پیسه گی بالای دریای کابل

در بازار های مراد خانی و کوچه زیارت دکان های قیمتی شامل:
- دکانهای آهنگری، دسته سازی (دسته بیل، زنبیل، کلند، داس، چکش
و دیگر اسباب کندنکاری و زراعتی)

عکس داخلی از دکان موجوده آهنگری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

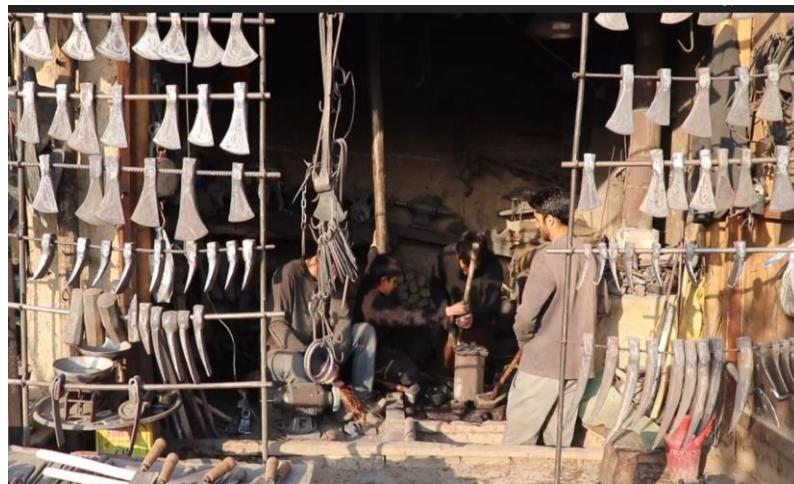

عکس داخلی از دکان موجوده آهنگری

عکس خارجی از دکان موجوده آهنگری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از دکان موجوده آهنگری

عکس داخلی از دکان موجوده دسته سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از دکان موجوده دسته سازی

- دکانهای وسایل رابری که از تاییر های کهنه و مستعمل ساخته میشود، مانند: دولچه (دلچه) های چاه آب، دلچه ها برای انتقال مواد ساختمانی، ریسمان های رابری، جولی های (پالان) مرکب، آبخور حیوانات، مانند: اسپ، مرکب، شتر، گاو، گوسفند، چوکی رابری، میز رابری، چپلی رابری، واشل های رابری مختلف)

عکس از دلچه های چاه آب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از دلهه های چاه آب

عکس از دلهه های چاه آب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از جریان آماده ساختن آبغور حیوانات

عکس از جریان آماده ساختن آبغور حیوانات

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از جریان فروش آبخور حیوانات

عکس از جریان آماده ساختن آبخور حیوانات

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از آبخور حیوانات برای فروش

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس ریسمان های راپری، برای استفاده مختلف

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از میز رابری، برای استفاده مختلف

عکس از واشل سازی رابری برای استفاده مختلف

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از واشل سازی را برای استفاده مختلف

عکس از واشل سازی را برای استفاده مختلف

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از واشل سازی رابری برای استفاده مختلف

عکس از چوکی سازی رابری برای استفاده مختلف

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از چوکی سازی رابری برای استفاده مختلف

عکس خارجی از دوکان های اسباب رابری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از دکان های وسایل رابری و پلاستیک فروشی

زرگری:

عکس داخلی یکی از دکان های زرگری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

انگشت فروشی:

عکس داخلی یکی از دکان های انگشت فروشی

عکس خارجی یکی از دکان های انگشت فروشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

کارگاه حکاکی و کندنکاری:

عکس داخلی یکی از کارگاه کندنکاری

عکس داخلی یکی از کارگاه کندنکاری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی یکی از کارگاه کنذنکاری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی یکی از کارگاه کنذنکاری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی یکی از کارگاه کنندگاری

خوراکه فروشی:

عکس خارجی یکی از دکانهای خوراکه فروشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دستمال فروشی:

عکس خارجی یکی از دکان های دستمال فروشی

لوازم و اسباب خانه:

عکس خارجی یکی از دکانهای لوازم و اسباب خانه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی یکی از دکانهای لوازم و اسباب خانه

خورده فروشی:

عکس خارجی یکی از دکانهای خورده فروشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از دکانهای لوازم و اسباب خانه

رنگفروشی:

عکس خارجی یکی از دکانهای رنگفروشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مواد ساختمانی:

عکس خارجی یکی از دکانهای مواد ساختمانی

عکس خارجی یکی از دکانهای مواد ساختمانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکاسی و فوتوکاپی:

عکس خارجی یکی از دکانهای عکاسی

عکس خارجی یکی از دکانهای عکاسی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

پله بریان:

عکس خارجی یکی از دکان پله فروشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

خریطه های پلاستیک فروشی:

عکس خارجی یکی از دکان خریطه های پلاستیک فروشی

قصابی:

عکس خارجی از دکان های قصابی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عطاری و طبابت یونانی:

عکس خارجی از دکان عطاری و طبابت یونانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

انتیک فروشی:

عکس خارجی قدیمی از دکان انتیک فروشی

مواد غذایی:

عکس خارجی قدیمی از دکان مواد غذایی

معماری اصیل شهر کابل (مراخانی)

عکس خارجی جدید از دکان مواد غذایی

زیورات فروشی و ترمیم زیورات:

عکس خارجی از دکان های زیورات فروشی و ترمیم زیورات

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

سهولت های مرادخانی:

مراد خانی دارای سهولت های شهری چون:

- زیارت ابوفضل العباس

عکس خارجی از زیارت ابوفضل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- نانوایی

عکس خارجی از نانوایی

- کاروان سرای

عکس خارجی از کاروان سرای

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- مکتب متوسطه مراد خانی

عکس خارجی از کوچه مکتب

عکس خارجی از صحن مکتب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از صنف مکتب

عکس داخلی از صنف مکتب

عکس داخلی از صحن مکتب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- کلینیک صحی فیروز کوه -

عکس خارجی از کلینیک صحی فیروز کوه

عکس داخلی از کلینیک صحی فیروز کوه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- دو باب دواخانه

عکس خارجی از دواخانه

- دستگاه های تولیدی کوچک

عکس داخلی از دستگاه های تولیدی کوچک

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از دستگاه های تولیدی کوچک

عکس داخلی از دستگاه های تولیدی کوچک

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- ترمیم بوت

عکس از ساحه باز بوت دوزی

- حمام قدیمی مردانه مرادخانی

عکس از حمام قدیمی مردانه مرادخانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از حمام قدیمی مردانه مرادخانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از حمام قدیمی مردانه مرادخانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از حمام قدیمی مردانه مرادخانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از سقف حمام قدیمی مردانه مرادخانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از حمام قدیمی مردانه مرادخانی (قسمت لباس تبدیلی)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از حمام قدیمی مردانه مرادخانی (قسمت ادخال حمام عمومی)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مسجد شریف :

- مسجد جامع بی بی زینب

عکس خارجی از مسجد بی بی زینب

عکس خارجی از مسجد بی بی زینب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از مسجد بی بی زینب (در روز عاشورا)

عکس خارجی از مسجد بی بی زینب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- مسجد جامع میدانی

عکس خارجی از دروازه مسجد جامع میدانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از مسجد جامع میدانی

عکس داخلی از مسجد جامع میدانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از کلکین مسجد جامع میدانی

- مسجد جامع زیارت ابوالفضل العباس

عکس خارجی از مسجد جامع زیارت ابوالفضل العباس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از مناره مسجد جامع زیارت ابوالفضل العباس

معماری اصیل شهر کابل (مرادانخانی)

- چایخانه ها دو باب

عکس خارجی از چایخانه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از چایخانه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- رستورانت کابل قدیم (مهمانخانه مسافر خانه و رستورانت)

عکس خارجی از رستورانت کابل قدیم (مهمانخانه مسافر خانه و رستورانت)

عکس خارجی از رستورانت کابل قدیم (مهمانخانه مسافر خانه و رستورانت)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- کله پزی های بسیار مشهور، جمله پنج باب

عکس خارجی از کله پزی نجیب

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از کله پزی حمید

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- سلمانی دو باب

عکس خارجی از سلمانی

- سقاوه دو باب

عکس خارجی از سقاوه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- نانوایی سه باب

عکس خارجی از نانوایی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- ولدنگ کاری

عکس داخلی از دکان ولدنگ کاری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- چته های سابقه دو باب

عکس خارجی از چته های سابقه (باز سازی شده)

عکس خارجی از چته های سابقه (باز سازی شده)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از چته های سابقه (باز سازی شده)

تکیه خانه ها در مراد خانی:

در مراد خانی ۹ باب تکیه خانه ها وجود دارد که بنام:
 حاجی محسن، علی جان، کوچه عملا، یعقوب، شاه قل، محمود، سید
 اکبر، محب، نبی جان میباشد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خارجی از تکیه حاجی حسن شاقل

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مکاتب در مرادخانی:
علاوه بر مکتب عمومی، مکاتب خصوصی حرفه‌ی شامل:

- مکتب زرگری

درین مکتب شاگردان در بخش تولید ، ترمیم زیورات با در نظر داشت نقشه و شکل تربیه میشوند، تا بتوانند در آینده با استندرد، سازی تقاضای بازار و عرضه مواد با کیفیت آشنا شوند.

عکس داخلی از صنف زرگری

عکس داخلی از صنف زرگری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- مکتب خطاطی و میناتوری

یکی از مکتب های مهم جامعه کنونی بوده که شاگردان می توانند در پهلوی فن خطاطی، رسامی و میناتوری، شیوه آمیزش رنگها و تهیه آنرا از مواد محلی نیز یاد بگیرند.

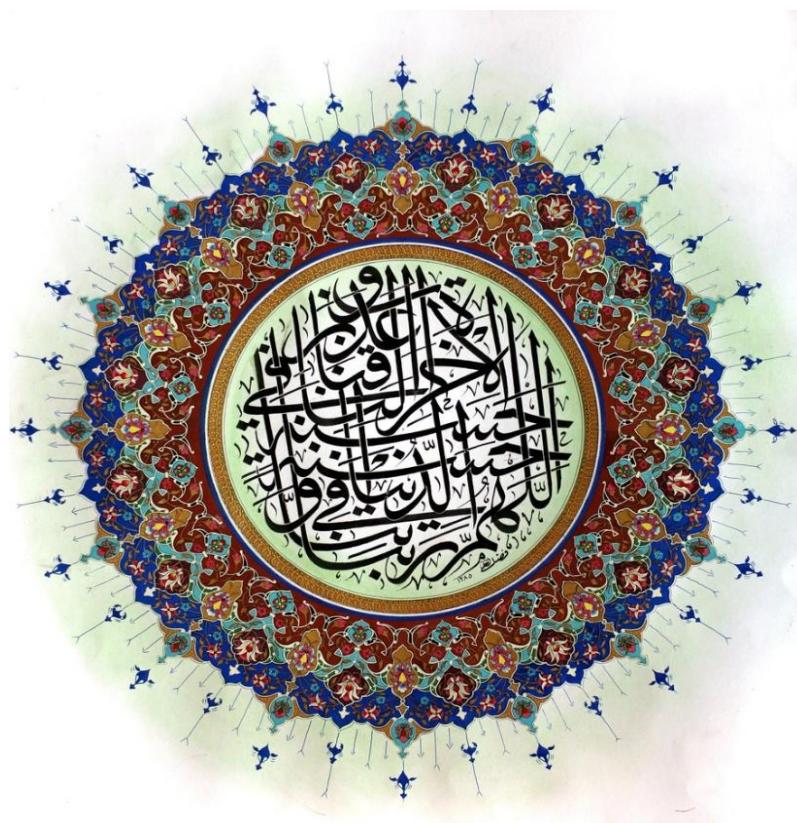

عکس داخلی از صنف خطاطی و میناتوری

عکس داخلی از صنف خطاطی و میناتوری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس خطاطی و میناتوری

عکس از مواد خطاطی و میناتوری

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

- مکتب ظروف گلی

درین مکتب شاگردان با شیوه های جدید تولید مواد ضرورت تهیه ظروف آشنایی کامل بدست می آورند و در آینده میتوانند خود دارای شاپ های تولیدی باشند.

عکس از صنف کالای

عکس از صنف کالای

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از کار کلالی

عکس از کار کلالی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در ساحه مرادخانی مکتب خیاطی نیز وجود داشته و شاگردان موفق و مثمر برای جامعه افغانی تقدیم می نمایند. ساحه مرادخانی به یک شهرک کوچک مبدل گردیده ، این شهرک دارای سیستم آبرسانی مرکزی بوده که تا فعلاً فعال نگردیده یعنی آب در آن جریان ندارد.

مرادخانی دارای کانالیزاسیون ساده میباشد که تقریباً در وسط کوچه ها در بین جویچه ها جریان داشته که همه آنها سر پوشیده بوده که در اخیر به دریای کابل وصل گردیده است.

عکس سر پوش کانالیزاسیون

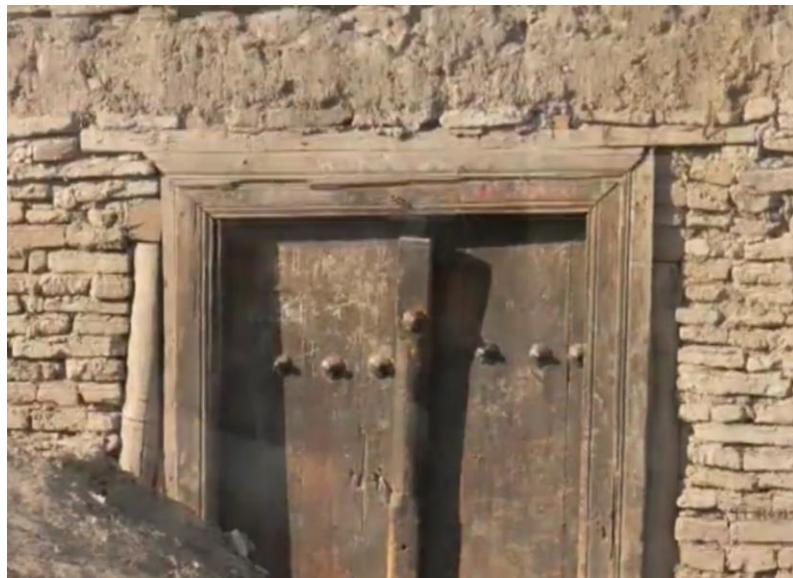
نقش اساسی را در احیای مجدد مرادخانی موسسه بنام **فیروزه** دارد که همواره کوشیده تا مرادخانی را از تهاجم کانکریت

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

نگهدارند ولی با آنهم یک باب مسجد شریف سه منزله در قسمت شمال شرق آن اعمار گردیده که مانع دید مرادخانی از سمت پل محمود خان میگردد.

خانه های رهایشی:

اکثراً ساختمان های رهایشی در مراد خانی بدون دکانها دو منزله تهکوی دار بوده که در آنوقت از تهکوی به صفت تحويلخانه اسباب اضافی، وسائل که در تابستان، و سایل که در زمستان از آن استفاده نمی شد و یا هم به صفت ذخیره مواد سوخت برای زمستان استفاده میشد.

عکس یکی از دروازه های هویلی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه های رهایشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از ارسی های خانه های رهایشی

عکس یکی از خانه های قدیمی (خانه طاوس)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

این حویلی ها دارای دهليز، راه زینه، اتاق سالون، اتاق خواب و حمام بوده است.

تندور خانه و تشناب یا بیت الخلا آن در یک قسمت کنار حویلی که راه تخلیه به کوچه ها داشت در نظر گرفته می شد. در ساختمان ها اکثراً آشپز خانه وجود نداشته و در سه فصل سال آشپزی خودرا در همان دهليز انجام میدادند مگر در ایام سرد زمستان آشپزی بالای گرم کننده های خانه مانند چری یا بخاری چوبی بوده است.

اکثراً اتاق های خواب و حمام از اتاق های سالون راه داشته و سالون ها فضای بزرگتر را احتوا می نماید.

در اتاق ها دو طرف کلکین به هدف روشنایی، داخل شدن نور آفتاب و تهويه (تبادله هوا) می گذشتند.

كلکین های که به طرف حویلی موقعیت داشت بزرگتر و سبک کلاسیک بود، ولی کلکین های که به طرف کوچه گذاشته می شد بسیار کوچک و ساده بود.

از شکل کلکین های روی کوچه چنین وانمود میشود که این کلکین ها برای ترصید و تبادله هوا در نظر گرفته شده باشد.

كلکین های بزرگ که به سمت حویلی گذاشته می شد بنام ارسی (اورسی) یاد میشود.

عرض این ارسی ها اکثراً ۱۱۰/۱۲۰ سانتی بوده و قسمت باز شونده که صرف به طرف بالا انتقال و قید میگردد، ۹۷ الی ۱۰۰ سانتی میباشد.

معماری اصیل شهر کابل (مراخانی)

هر ارسی دارای سه الی چهار پله بلند شونده و یک زیرانه به ارتفاع ۴۰ سانتی دارد.

این زیرانه ها نشان می دهد که برای هدف تکیه کردن، نگاه کردن بسوی حوالی و عدم افتادن اطفال در نظر گرفته شده باشد.

در بعضی از ساختمان ها بالاتر از زیرانه یعنی بعد از هر ۱۵ سانتی متر یک چوب که مجموعاً سه چوب به طرف بیرون به دو طرف ارسی محکم میکردند، تا از افتادن اطفال جلوگیری به عمل می آمد.

زیرا در صورت بلند کردن هر سه و یا هر چهار پله ارتفاع زیرانه ارسی مصون نبوده و برای احتیاط همان چوب ها که وظیفه کثارة را داشت، در نظر گرفته شده است.

عرض پله ها ۹۷ سانتی بوده و ارتفاع آن ۴۵ سانتی میباشد، ضخامت پله ها اکثرآ ۳ الی ۵ سانتی بوده تا اعضای فامیل توانمندی بالا کردن و دوباره پایین نمودن را داشته باشند.

این پله ها میتوانند به یک سمت در قسمت بالا نظر به ضرورت جمع گردند.

قسمت بالای و پایانی پله ها متفاوت است زیرا در قسمت پایانی آن در وسط دارای برآمده گی به شکل چفته گول که بنام جوک یاد میگردد، وجود دارد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مگر در قسمت بالایی پله یک فرورفتگی در و سط وجود داشته تا پله دومی بتواند بالای پله اولی به شکل راحت گذاشته و از انتقال هوا و روشنایی جلوگیری نماید.

در اکثر آخانه ها در قسمت پله بالایی یا آخر شیشه به ملاحظه میرسد، که نشان دهنده انتقال روشنایی به داخل اتاق می باشد.

ارتفاع تمام ارسی ها ۱۹۰ سانتی و با دیکور کمان مانند آن به نظر میرسد.

اما ارتفاع بازوی دو طرف یا فرم ارسی الی شروع کمان ۱۱۷ سانتی است.

دید یا شکل بیرونی و داخلی آن کمی با هم متفاوت میباشد.

در هر دو طرف ساختمان کمان مانند و یا آرچ با کندنکاری های خیلی مرغوب و زیبا دیده مشود.

زیرانه ارسی ها دارای چوکات ضخیم بوده و دارای دو تخته داخلی و بیرونی با تزیینات دیده میشود که دارای کدام منفذ هوا نمی باشد.

مگر بالای ارسی به اندازه زیرانه ارسی یعنی ۴۰ سانتی متر تخته منفذدار به مشاهده میرسد که غرض تبادله هوا و روشنای در نظر گرفته شده است.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از ارسی

عکس از قسمت بالایی ارسی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

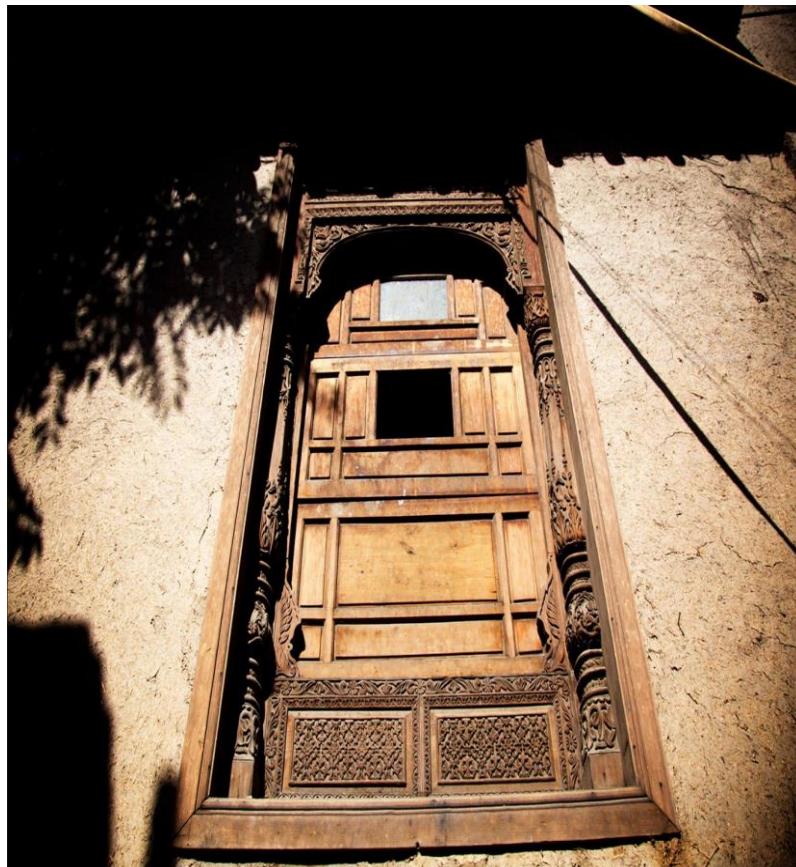

عکس از قسمت پایانی ارسی

عکس از ارسی های خانه طاوس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از ارسی های خانه رهایشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از ارسی های خانه رهایشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در دو کنار کمان بیرونی ارسی یعنی قسمت بالای زیرانه در یکی از خانه ها که قدامت بیشتردارد کندنکاری زیبایی به شکل طاووس مشاهده میشود که این خانه بنابر همان نقش به خانه طاووس مسمی و مشهور است.

عکس قدیمی یکی از ارسی های خانه طاووس

عکس جدید یکی از ارسی های خانه طاووس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در تهکوی ها نیز ساختمان های چوبی به مشاهده میرسد که دارای تخته های منفذدار، کندنکاری و نقش های زیبا می باشد.

این تخته ها بنام جالی کابلی مشهور است که غرض تبادله هوا و روشنایی برای منزل تهکوی در نظر گرفته شده است.

ارتفاع مجموعی این چوب کاری تهکوی از فرش زمین الی پوشش تهکوی ۶۰ سانتی متر می باشد.

ارتفاع تهکوی ها اکثراً ۱۹۰ سانتی یعنی از فرش تا زیر چت میباشد.

عکس یکی از ارسی های تهکوی خانه طاوس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

مواد ساختمانی ارسی ها اکثراً چوب ارچه وطنی با کیفیت بسیار بالا و هم بعضاً از چوب چهار مغز نظر به فرمایش خاص مالک خانه بوده است.

این ارسی ها توسط نجاران و کندنکاران ماهر کشور با تزئینات بسیار جالب و زیبا ساخته شده است.

نکته بسیار مهم که در ساختمان چنین چوب کاری ها، استفاده از میخ ساختمانی هیچ دیده نمی شود.

زینه ها ای حویلی در دهلیز ویا هم چند پت زینه قبل از ورود به دهلیز اما سر پوشیده در نظر گرفته شده است.

عرض مارش زینه معمولاً از ۱۲۰ الی ۱۳۰ سانتی متر بوده و خیز زینه اکثراً ۲۵ الی ۳۷ سانتی می باشد.

زینه ها در جای بسیار کم و محدود در نظر گرفته شده، طرح زینه ها به دور یک پایه استاده چوبی و یا هم چوب گول (دستک) به شکل زینه های تقریباً مدور مانند ساخته شده است.

درین زینه چوک به نظر نمی رسد، یک طرف زینه کم عرض و طرف دیگر آن عریض می باشد.

مواد ساختمانی آن چوب و خشت بوده و در قسمت بالای پیش روی مارش زینه (نوش پت زینه) چوب کار گرفته شده تا استفاده کننده گان بتوانند به خوبی از آن استفاده نموده و باعث لغزش اعضای فامیل در اثنای بالا شدن و پایین شدن نگردد.

این زینه ها برای استفاده کننده گان (اعضای فامیل) عادی بوده ولی برای مهمنان که از مناطق دو تر و متفاوت تر می آیند، مشکل تر است که باید در اثنای پایین شدن و بالا شدن دقت نمایند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از زینه های ادخال خانه طاوس

عکس از زینه های بین منزل خانه طاوس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از پشت زینه های بین منزل خانه طاوس

عکس از زینه های ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دهلیز ها و رو دی اکثر آب دون دروازه بوده و تعداد کمی از خانه ها دیده شده که در آن دروازه دهلیز وجود داشته باشد.

عکس بعد از باز سازی سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس بعد از باز سازی سرای بزرگ

عکس بعد از باز سازی یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس بعد از باز سازی سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس بعد از باز سازی سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس بعد از باز سازی سرای بزرگ

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس بعد از باز سازی یکی حوالی ها

معماری اصیل شهر کابل (مراکخانی)

عکس بعد از باز سازی یکی حوالی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس داخلی از خانه طاوس

دروازه های دهلیز اکثر آ دو پله بی بوده و دروازه های پک پله بی در حوالی ها به ندرت دیده می شود.

این مفکوره خاطر نشان می سازد که اکثر آ از یک پله دروازه استفاده نموده و صرف در وقت ضرورت از پله دیگ یعنی هر دوی آن استفاده می شود.

ارتفاع اکثر آ دروازه های دهلیز ۲۱۰ سانتی و عرض هر پله آن ۶۰ سانتی می باشد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دروازه های اتاق ها و بلخصوص دروازه مهمانخانه ها کم ارتفاع بوده که هدف اساسی آن قامت خمیدن پیش از داخل شدن به اتاق بزرگ فامیل که در آن عبادت و هم از مهمانان پذیرایی می نمود، ساخته شده است.

عرض این دروازه ها کمتر از ۹۰ و ارتفاع آن کمتر از ۱۵۰ سانتی متر است.

دروازه های که از اتاق سالون به اتاق خواب راه داشت، چوبی دوپله یی و دارای تزئینات زیبا ساخته شده که بالای این دروازه اکثراً پیک یا کرنیز به مشاهده می رسد.

بالای کرنیز یک فارم دیكور اتیف یا تزئینی به شکل متناظر یا سیمیتریک دیده می شود.

ارتفاع اکثراً اتاق ها به شمول اتاق سالون یا مهمانخانه از فرش زمین خانه الی زیر چت یا مسطح ۲۳۰ سانتی متر می باشد.

چیزی جالبی که درین خانه ها دیده می شود عبارت از محکم گیرنده دروازه است که در تکنالوژی امروزی آنرا بنام دور ستاپر (Door Stopper) یاد مینمایند.

مگر در مراد خانی این آله کوچک در آن زمان وجود داشت که مردم آنرا می توانستند به اندازه دلخواه شان دروازه را توقف دهند.

مگر (Door Stopper) امروزی این توانمندی را ندارد و فقط می توانند دروازه را در حصه معین آن توقف دهد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از محکم گیرنده دروازه (Door stopper)

در اکثر آخانه ها پیزاره چوبی به مشاهده میرسد که ارتفاع مجموعی آن ۷۰ سانتی و دارای تزئینات خاص سبک اسلامی می باشد.

در قسمت پایین و بالای آن دیکور متفاوت ولی ارتفاع یک اندازه یعنی ۹ سانتی، در بالا و ۹ سانتی در پایین در نظر گرفته شده که این سبک را در معماری جدید به نام بوردر (Boarder) یاد می نمایند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از پیزاره چوبی در سالون خانه طاوس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از طاق در یکی از خانه های مرادخانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در انافق های سالون اکثراً الماری چوبی با تزئینات خاص به مشاهده میرسد. موقعیت الماری ها در داخل دیوار و در قسمت مرکزی انفاق قرار دارد.

این الماری ها چوبی دارای بازو های کلاسیک، کندنکاری های زیبا دوبله بی و هر پله آن دارای سه شیشه یکسان بوده که در آن وسایل چای خوری و تزئیناتی گذاشته می شود.

عرض الماری های دیواری اکثراً ۱۱۰ سانتی و ارتفاع آن از ۱۱۰ الی ۱۴۰ سانتی متر می باشد.

ارتفاع آن از فرش زمین خانه (کرسی) ۷۰ سانتی یعنی بالای پیزاره می باشد.

در قسمت بالایی الماری کرنیز دیده میشود که با تزئینات بسیار زیبا علاقه مندی وظرافت کار کندنکاران وقت را بر جسته ساخته و توجه را بخود جلب می نماید .

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از الماری چوبی در سالون خانه طاوس

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در بعضی خانه ها مخصوصاً در دیوار اتاق سالون الماری بسیار جالب بنام الماری های گلی دیده میشود، این الماری ها دارای ۱۲، ۸، ۴ و ۱۸ خانه بی که ارتفاع هر خانه آن ۲۲ عرض آن ۲۰ و عمق آن نیز ۲۰ سانتی بوده که در آن ظروف کلاسی وطنی، اشیای کندنکاری و یا هم وسیله روشنای شب را می گذاشتند.

عکس از الماری گلی داخل دیوار اتاق سالون خانه های رهایشی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از الماری گلی داخل دیوار (تاق، طاق یا طاقچه)

علاوه بر الماری های چوبی و گلی در قسمت بالایی یک برآمده گی گلی دورادرور به اندازه ۲۰ سانتی متر دیده شده که بنام رپک یاد میشود که در نزدیک الماری چوبی با دیکور خاص قطع میگردد.

ساختمان آن با کوبیدن میخ چوبی به دیوار در فاصله های ۲۰ سانتی و انداختن چوب های با قطر کوچکتر بالای همان میخ های چوبی و بعداً از گل و یا بعضاً گچ به دوطرف همان ساختمان چوبی یا کارکاس رپک با مهارت خاص کار می گردید.
ضخامت نوک برآمده گی اکثراً ۱۰ سانتی و قسمت اتصال آن با دیوار الى ۲۰ سانتی می باشد.
مردم اکثراً بالای آن ظروف گلی ساخت وطن را غرض دیکور وزیبایی داخلی اتاق استفاده می نمودند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از رپک متصل الماری چوبی

عکس از رپک متصل الماری چوبی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

که هر یک آن الی ۲۰ سانتی متر است، این کرنیز (رپک) ها یکی آن گلی و دیگر آن چوبی است، قسمت چوبی آن متصل با پوشش چت یا سقف میباشد و گلی آن در قسمت پایانی کرنیز چوبی موقعیت دارد که هم‌اهمیگی زیبایی را بین رپک، تاق ها و در مجموع با دیوار ها ایجاد نموده است.

چت ها قسمآ دارای مسطح چوبی ولی اکثراً مسطح های تکه بی زمان قدیم و یا هم بدون مسطح در آن به مشاهده می رسد.

عکس از سقف اتاق بدون مسطح

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از سقف پیک اتاق با مسطح چوبی

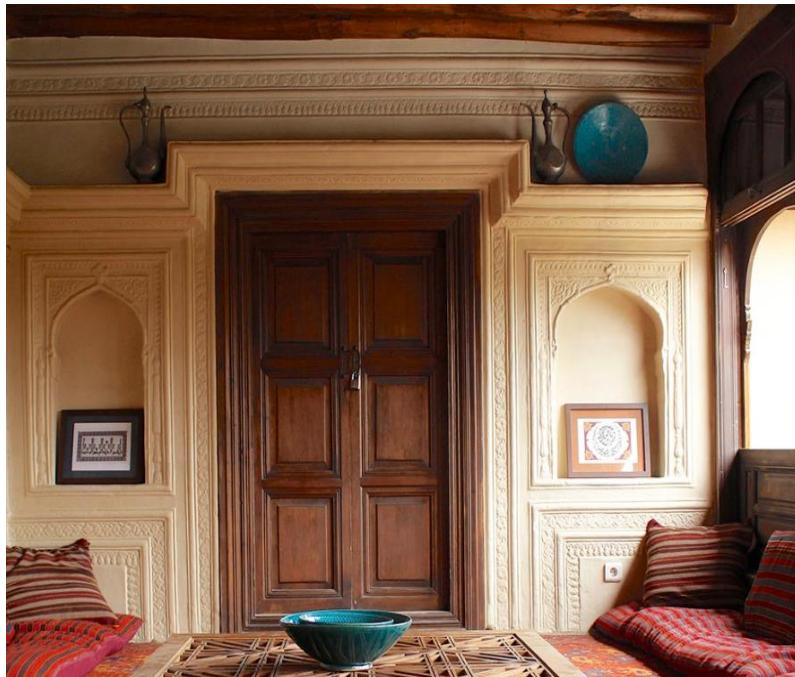

عکس از سقف پیک اتاق بدون مسطح

عکس از سقف پیک اتاق بدون مسطح

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس زیبای یکی از اتاق های سرای بزرگ

در داخل اتاق ها تاق (طاق) های زیبا به شکل فرورفتگی در دیوار با تزئینات کناری و بالایی به مشاهده می رسد. ارتفاع بیرونی این تاق (طاق) ها اکثراً ۱۲۵ سانتی و عرض بیرونی یا خارجی آن ۸۵ سانتی متر بوده که ارتفاع داخلی آن در وسط ۷۸ الی ۱۰۰ سانتی متر و عمق ۱۵ سانتی میباشد. کمان داخلی آن به ارتفاع ۶۰ سانتی از قسمت داخل تاق یا کمان اغاز میگردد.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

در بین این تاق ها اکثراً وسایل زیبای کلاسی وطنی، وسایل دیکوراتیفی و وسایل روشنای شب (شیطان چراغ و بعداً الیکین) در آن می گذاشتند، زیرا در آن وقت برق وجود نداشت. ارتفاع این تاق ها از سطح فرش خانه ۷۰ سانتی یا برابر ارتفاع پیزاره چوبی می باشد.

مواد ساختمانی دیوار ها بعد از سنگ کاری، خشت خام در بین بیره ها بوده و بعد از تکمیل شدن ساختمان از سمت بیرونی کاه گل (ترکیب از خاک، کاه گندم و آب) بوده ولی از طرف داخل علاوه بر کاه گل روی آنرا سینگل (ترکیب خاک، گل لخ یا بدہ گال، ریگ، سمنت و آب) و بعداً آنرا توسط گل سفید که کشنه میکرو布 ها میباشد، استفاده می نمودند.
که سالانه دو بار قبل از فرا رسیدن عید ها و سال نو آنرا گلمالی یا توسط همان گل سفید رنگمالی می نمودند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

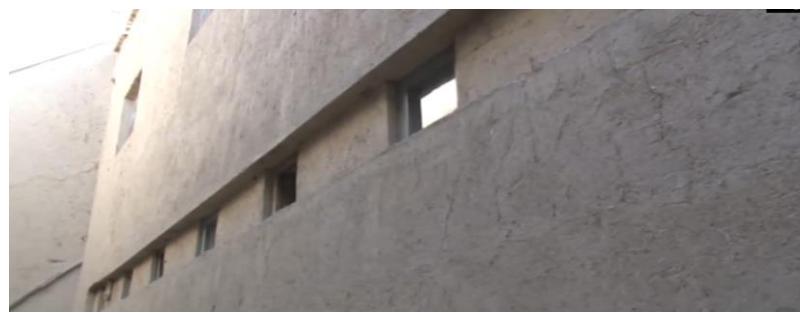

عکس از دیوار خارجی یکی از خانه ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از دروازه ادخال و دیوار خارجی

عکس از دیوار خارجی یکی از خانه ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

فرش منزل تهکوی که اکثراً تحت تهدید آبخیزی و رطوبت قرار داشت، نخست خاک موجوده را توسط افزار ساده وقت تپک کاری یا کمپکت می‌نمودند، بعداً به ارتفاع الی ۲۰ سانتی یک قشر از سنگ های دریایی را روی آن ایجاد نموده و بعداً آنرا ضخیم کاه گل می‌نمودند.

پوشش ها بعد از دستک بندی توسط چوب دستک (اکثراً چوب چنار) به قطر ۴۰ الی ۴۵ سانتی در فاصله های ۳۰ سانتی بالای دیوار های دوطرف خانه قرار می دادند.

بعداً بالای آن بوریا که در بازار آزاد امروزی معادل آنرا که بنام چجکی یاد میگردد استفاده نموده، بعداً بالای آن نی هموار نموده، بعداً به اندازه ۱۰ الی ۱۵ سانتی متر غوره گل، بعداً ۱۰ سانتی خشکی و در اخیر آنرا کاه گل ضخیم می‌نمودند.

این کار را در پوشش منزل تهکوی منزل اول انجام می دادند، مگر در پوشش آخری یا بام هم همین کار را نموده و خشکی را توسط راه گشتن تپک یا پرس می نوندند و در اخیر آنرا کاه گل ضخیم می‌نمودند.

کاه گل های بام اکثراً دولایه بوده و در ترکیب کاه گل نمک غرض سخت نمودن کاه گل استفاده می‌نمودند، زیرا در ایام برف باری زمستان مجبور بودند تا بالای بام راه رفته و برف آنرا توسط راشپیل های چوبی پاک نمایند.

غرض بیرون شدن بالای بام راه زینه و بام بوتی اعمار مینمودند که این بام بوتی ها دارای دروازه های چوبی بوده و آنرا محکم میگردند تا از یکطرف راه و استفاده اطفال را محدود سازند،

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

زیرا این بام‌ها بدون کتاره میباشند و از طرف دیگر راه آمد دزد را از سمت بیرون مسدود سازند.

بعد از سپری شدن هر سال مردم مجبور اند تا آنرا کاه گل نمایند و هم غرض جلوگیری از وزن زیاد بالای بام یا پوشش بعد از سپری شدن ۵ الی ۱۰ سال کاه گل‌های قبلی را تراش و از گل جدید آنرا کاه گل می‌نمایند.

بهترین زمان برای کاه گل کاری پوشش‌ها میزان میباشد که درینوقت هوا بسیار ملایم و از زود خشک شدن کاه گل جلوگیری به عمل می‌آید.

در کاه گل بام‌ها باید دقیق شود تا بام دارای آبرو یا میلان باشد و هم در مخلوط کاه گل از کاه سایز بزرگتر استفاده تا از کفیده گی بزرگ و بیشتر جلوگیری به عمل آید.

بام‌ها دارای ناوه‌های چوبی بوده که به شکل نیم دایره از چوب دستک ساخته شده و یا هم از قطعات سه تخته به اندازه‌های زیر ساخته می‌شد.

طول ناوه‌ها اکثراً ۱۰۰ سانتی متر بوده، عرض آن ۱۲ سانتی و ضخامت تخته آن ۱/۸۴ الی ۲ سانتی می‌باشد.

ارتفاع ناوه ۱۰ سانتی بوده و قسمت آخر آن که به بام اتصال می‌یابد، بدون لبه می‌باشد و بالای چوب دستک به شکل ماهرانه محکم گردیده تا از افتادن آن به زمین جلوگیری به عمل آید.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از ناوه بام در خانه طاوس

صحن حویلی ها اکثراً دارای راه رو کنار تعمیر و دیوار های احاطه بوده و عرض آن اکثراً ۱۰۰ سانتی متر می باشد، مواد کار شده روی آن خشت پخته یا بعضاً سنگ فرش کوهی بوده، تا بتوانند آنرا به ساده گی از برف پاک و جاروب نمایند.

در صحن حویلی ها چاه آب قرار داشته و از آن برای استفاده های مختلف چون حمام، آشپزی، نوشیدن و آبیاری برای درختان، گل ها، ترکاری و آبپاشی صحن و راه رو ها استفاده می نمودند.

ساختمان ها یا حویلی ها دارای دروازه های درآمد خیلی جالب بوده و اکثراً دارای دو پله مساوی می باشند.

یک پله آن همیشه استفاده شده (باز) و پله دیگر آنرا در وقت ضرورت استفاده می نمودند.

معماری اصیل شهر کابل (مراخانی)

عکس دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

این دروازه خیلی مستحکم، ضخیم و بدون چپراست بوده یعنی در قسمت بالایی و پایانی آن یک اتصال چوبی استوانه‌یی در پله و سوراخ پایانی و بالایی دایروی در چوکات دروازه که این استوانه به داخل سوراخ آن حرکت می‌نماید ساخته شده است.

دوازه‌ها از تخته‌های ضخیم پهلو در پهلو (پهلوی هم) طوری ساخته شده که در ساختمان آن هیچ نوع میخی به کار گرفته نشده است.

این تخته‌ها از طرف داخل توسط چوب ضخیم دیگر توسط گل میخ طوری اتصال گردیده که گل میخ از سمت بیرون (خارج) دروازه که یک عنصر محکم گیرنده و تزئینی است قرار و از طرف داخل بعد از عبور تخته بیرونی و چوب داخلی قات و محکم می‌شود.

این چوب محکم گیرنده در قسمت بالایی و پایانی پله دروازه‌ها و یا هم در بالا، وسط و پایین پله‌ها قرار دارند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از گل میخ دروازه ادخال یکی از حویلی ها

یکی از دو پله دروازه عمومی دارای ساختمان چوبی پیوسته به کنار به شکل عمودی دارد که بنام بینیچه یاد گردیده که در تمام دروازه بخوبی مشاهده میشود، هدف بینیچه ها محکم کردن پله دومی و از بین بردن درز وسطی که باعث دید درونی حویلی میگردد، نصب میشود.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از چوب افقی محکم گیرنده تخته های ایستاده دروازه ادخال یکی از حویلی ها

عکس زنجیر داخلی دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از بینیچه دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از حلقه (تک تک) دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دروازه های عمومی دارای دو زنجیر محکم کننده داخلی و خارجی میباشد که بعد از محکم کردن در آن قفل های فلزی که شکل استوانه ای داشت استفاده می شد.

این دروازه ها اکثراً به خاطر مصون بودن به طرف داخل باز می شوند. در قسمت پایانی سمت بیرون هر دروازه زنجیر محکم گیرنده که از یک طرف به چوکات دروازه و از طرف دیگر به پله دروازه محکم گردیده و نمی گذارد تا در واژه به دیوار اصابت نماید، این نوع میتود را در معماری و ساختمان سازی امروزی بنام (Door Stopper) یاد می نماید.

در قسمت سرتاق و وسط دروازه کوچه چشم ما به یک ساختمان چوبی بسیار ساده ده ولی پر مفهوم بر میخورد که وظیفه آن هر بیننده را به فکر مردمان قرون قبل متعجب می سازد.

این ساختمان چوبی به نام تمبه یاد میشود و وظیفه آن محکم گرفتن یا قید ساختن دروازه کوچه از سمت بیرون میباشد.

این ساختمان چوبی (تمبه) دارای طول ۴۰ سانتی، عرض ۶/۶ سانتی و ضخامت ۷ سانتی میباشد که اکثراً یک سمت آن توسط چپراست و یا هم میخ بزرگ به چوب های دستک سرتاق و سمت دیگر آن باز می باشد.

دم یا نوک آن به اندازه طول ۴ سانتی و ضخامت ۳ سانتی تراشیده شده که دروازه را نمی گذارد از طرف بیرون باز شود.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از محکم کردن تعبه دروازه ادخال یکی از حویلی ها

عکس از تعبه دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از تعبه دروازه ادخال یکی از حویلی ها

عکس از تعبه دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از بولبرنگ دروازه ادخال یکی از حویلی ها

عکس از بولبرنگ دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از بولبرنگ دروازه ادخال یکی از حویلی ها

عکس از بولبرنگ و محکم گیرنده پله (Door stopper) دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

هر گاه یکی از اعضای خانواده بخواهد بیرون برود ضرورت نمی‌افتد تا دیگران را اذیت نموده و دروازه را از طرف داخل بسته یا هم قفل نمایند، بلکه خود شخص می‌تواند همان تنبه را بلند و دروازه را باز واز آن خارج شود.

بعداً دروازه را از زنجیر به طرف بیرون کش نموده و دروازه خودش مسدود می‌گردد که درین صورت خود شخص هم نمی‌تواند آنرا از سمت بیرون باز نماید.

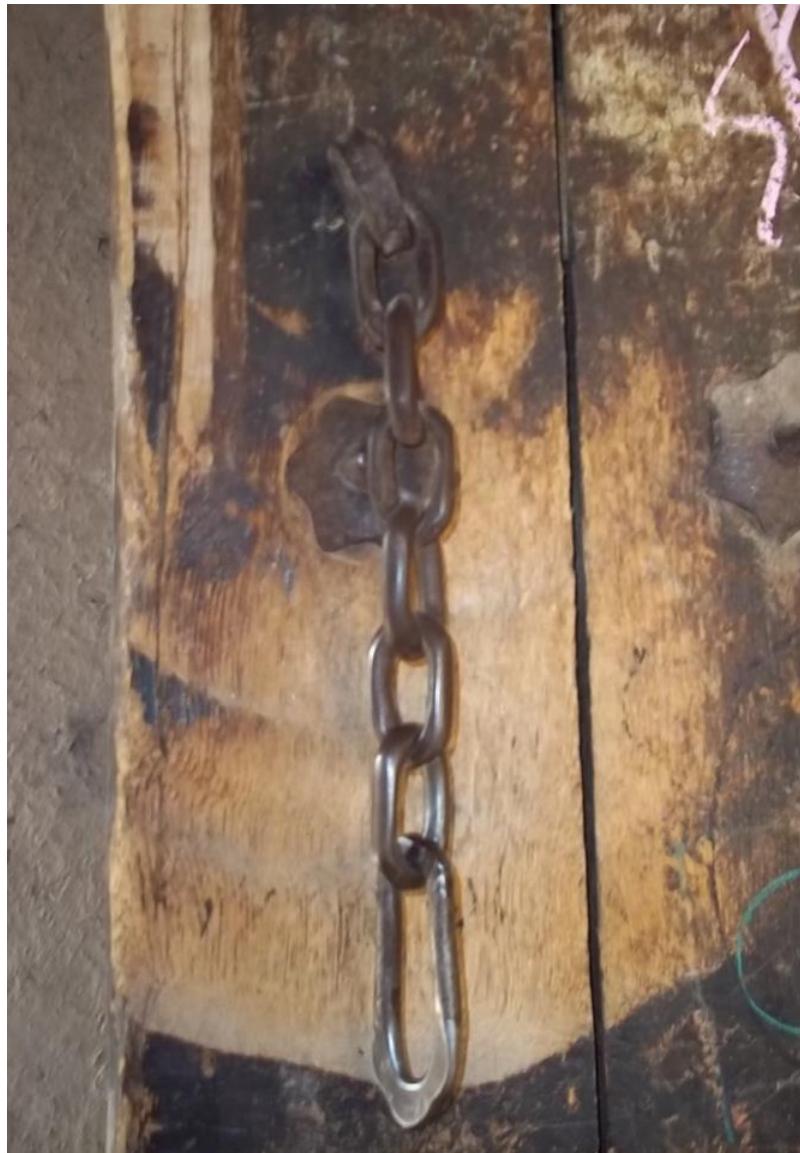
بنآ مجبور است دروازه را تک تک نموده تا اعضای فامیل آنرا از طرف داخل باز نمایند.

در دروازه‌ها غرض آگاه ساختن از آمدن اعضای فامیل و مهمانان مجبور اند تا دروازه را توسط زنجیر بیرونی یا حلقه‌های فلزی بیرونی که در معماری امروزی آنرا بنام (Door bell) یاد می‌نماید، تک تک زده تا اعضای فامیل از آمدن آن باخبر، دروازه کوچه را بروی آنان باز و مهمان یا اعضای خانه را به داخل دعوت نمایند.

عکس از تک تک دروازه ادخل یکی از هویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از تک (زنگیر) دروازه ادخال یکی از حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از زنجیر، تک تک، بینچه، محکم گیرنده (Door stopper) دروازه ادخال یکی از
حویلی ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از دروازه ادخال زیارت

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

اکثر آ دیوار های احاطه دار ای سنگ کاری بلند است، تا از نفوذ نم و رطوبت به داخل حویلی جلوگیری نماید.
ارتفاع سنگ کاری ها مختلف بوده از ۸۰ سانتی متر الی ۱۵۳ سانتی متر می باشد، ارتفاع دیوار ها اکثرآ ۳۰۰ سانتی متر می باشد.

سنگ کاری ها اکثرآ بدون مساله سمنت و ریگ می باشد که این نوع سنگ کاری ها را بنام سنگ کاری های خشک یاد می نمایند.

آب برف و باران اکثرآ توسط ناوه های بام به بیرون حویلی رد و نظر به نبود دسترسی به سمت کوچه و یا هم عریض بودن بام سمت نصب ناوه را به داخل حویلی نیز در نظر گرفته که آب آنرا به کوچه رد می نمودند.

آنها کوشش می نمودند تا ارتفاع سطح صحن حویلی را بالاتر از کوچه نمایند، که این امر خود مردمان را در وقت باریدن برف و باران ها به مشکل دچار می نمودند و لباس های آنها را کثیف می ساخت، زیرا آب ها به کوچه ها سرایز و گشت و گذار برای خود، اعضای فامیل و دیگر عابرین از کوچه می شدند.

معماری اصیل شهر کابل (مراخانی)

عکس از گل و لای در یکی از کوچه ها

ولی بعداً نظر به مرور زمان توانستند تا جوی سر باز را در وسط کوچه کندنکاری نمایند تا از مشکل پیش آمده در موسوم بهار و زمستان جلوگیری نمایند، این راه، راه حل اساسی نبوده زیرا کثافت بیشتری توسط وزش شمال و یا هم بی احتیاطی اطفال و عابرین این جوی هارا مسدود، کثیف نموده که باعث بروز امراض مانند سال دانه و ملاریا میگردید.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از جوی وسط کوچه ها

در طول جنگ ها در افغانستان منطقه مراد خانی نیز مثل سایر نقاط تاریخی صدمه بزرگ را متحمل گردیده و تقریباً با ویرانی رو برو واکثر آساحات آن کاملاً ویران و مردم محل و عابرین آنرا به کثافت دانی مبدل کرده بودند.

عکس از تبدیل کوچه ها به کثافت دانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از تبدیل کوچه ها به کثافت دانی

عکس از تبدیل کوچه ها به کثافت دانی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه و نزدیک به باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

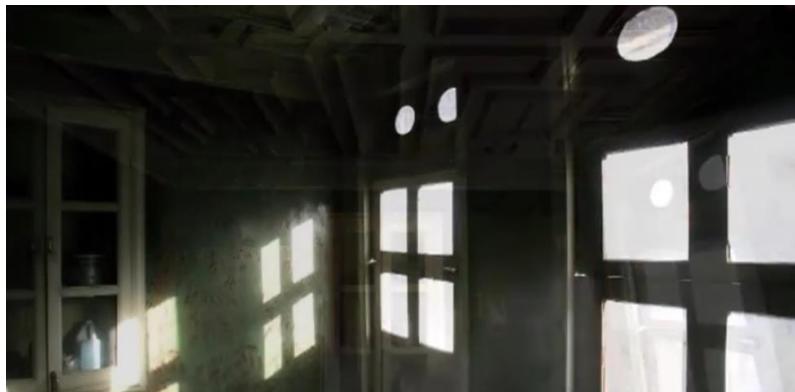

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

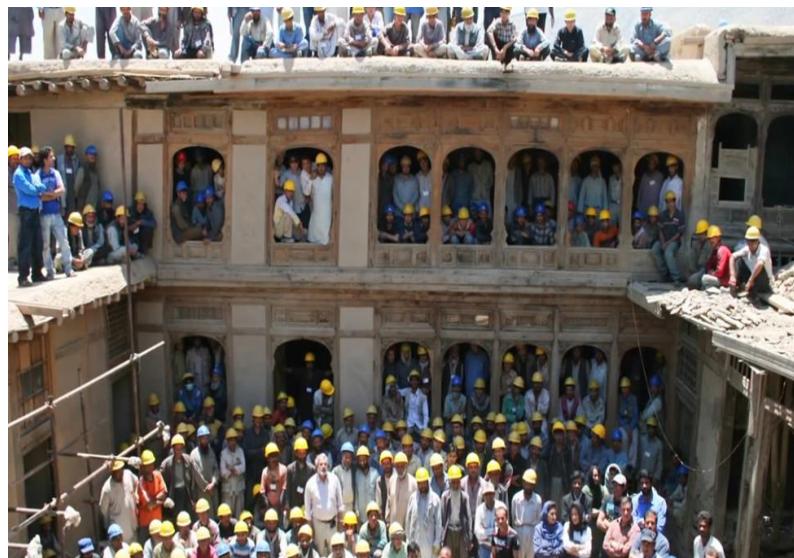
عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

در حال حاضر کار بازسازی و احیای مجدد ساحه ای مراد خانی توسط موسسه فرنگی به نام فیروز کوه (Turquoise Mountain) که یک موسسه غیر دولتی است آغاز گردیده و هدف این بنیاد فرنگی حفظ هنر معماری قدیمی و آبدات تاریخی در افغانستان می باشد.

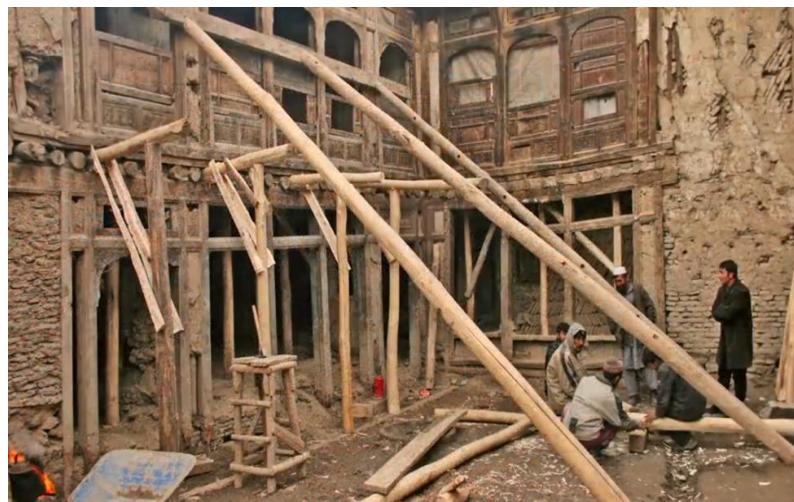

عکس یکی از خانه ها به شکل نیمه مخروبه

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها در جریان باز سازی

عکس یکی از خانه ها در جریان باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها در جریان باز سازی

عکس یکی از خانه ها در جریان باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از چوبکاری در جریان باز سازی

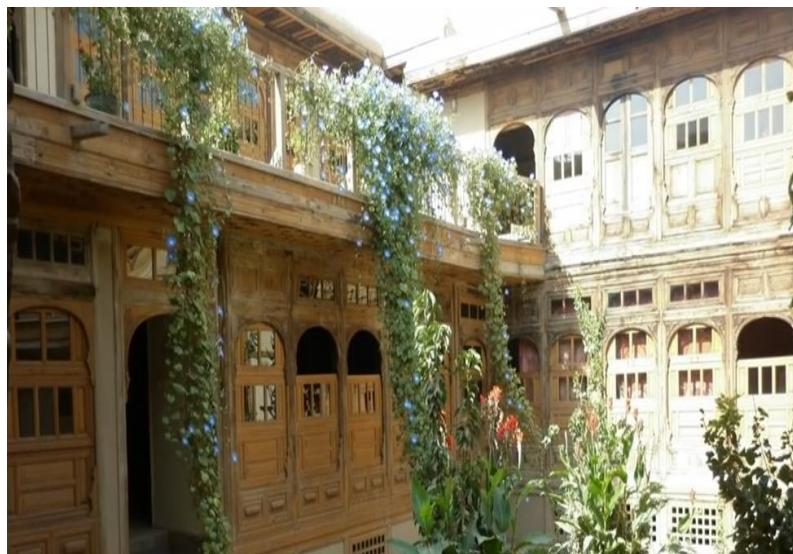

عکس یکی از چوبکاری در جریان باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی (دفتر فیروز کوه)

عکس یکی از خانه ها بعد از باز سازی (دفتر فیروز کوه)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از کارهای فیروز کوه در خارج از کشور

عکس یکی از کارهای فیروز کوه در خارج از کشور

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از کارهای فیروز کوه در خارج از کشور

عکس یکی از کارهای فیروز کوه در خارج از کشور

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از کارهای فیروز کوه در خارج از کشور

طبق پلان و وعده موسسه خدماتی فیروز کوه تا ختم سال (۲۰۱۱) میلادی کار بازسازی آن را تکمیل خواهد کرد. مگر باحاطه بهبود و توسعه بعضی از قسمت‌ها ساخت و ساز آن تا هنوز ادامه دارد.

عکس بازسازی یکی خانه‌ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

بر اساس تحقیقات بنیاد فیروز کوه نهادی که کار حفظ و نگهداری این منطقه تاریخی را بر عهده دارد، معماری مرادخانی ریشه در معماری شهرهای اسلامی دارد، که از کشور هسپانیا شروع تا کشور هند مشاهده می شود.

خیابان‌ها و کوچه‌های آن، دروازه‌های محکمی دارد که در زیر دیدبان‌ها و سرآچه‌ها قرار دارند.

عکس یکی از دیدبان‌ها در کوچه‌ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از دیدبان‌ها در کوچه‌ها

آنچه که در مرادخانی کابل قابل توجه است، دروازه‌های کوتاه و کوچه‌های سرپوشیده است که به گونه نشان دهنده نوع سیستم دفاعی منحصر به فرد این منطقه را نشان می‌دهد.

در سایر شهرهای اسلامی به طور معمول دروازه‌ها طوری ساخته شده که دو شتر باردار هم زمان می‌توانند از آن عبور کند و از نگاه ارتفاع، یک اسب سوار می‌تواند بدون این که از اسیش پایین شود، وارد شهر شود.

اما دروازه‌های ساختمان‌های قدیمی مرادخانی، بسیار کوتاه است، خانه‌های مرادخانی کلکین‌های بزرگی رو به حوالی دارد، کلکین‌هایی که به سمت بیرون باز می‌شوند، بسیار کوچک هستند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس یکی از دیدبان‌ها در کوچه‌ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

چرا اسم مراد خانی؟

مطالعات بنیاد فیروز کوه نشان می دهد که مراد خان یکی از سرمحافظان قزلباش تیمورشا، شاه افغانستان بوده است که در سال ۱۷۷۵ پایتخت این کشور را از قندھار به کابل منتقل کرد. به پاس خدمات این افسر تیمورشا زمین هایی را در شمال رو دخانه کابل به او اهدا کرد. آقای احمدزی نیز می گوید که مراد خان شهردار قندھار بوده و وقتی که تیمور پایتخت را به کابل منتقل می کند، او را نیز با خود به کابل می آورد.

عکس از آقای احمدزی

او می گوید که سربازان قزلباش که جز نیروهای جنگی و هم کاتبان دربار بودند، به کابل منتقل و در منطقه مرادخانی مستقر می شوند و به ساخت خانه های زیبا در این محل مبادرت می ورزند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

به این دلیل ترکیب جمعیتی این محل را در گذشته بیشتر قزلباش ها تشکیل می دادند.

به قول آقای احمدزی قبل از جنگ های داخلی ۹۰ درصد ترکیب جمعیت این محل قزلباش بودند و اکنون جمعیت قزلباش های مرادخانی به ۳۰ درصد کاهش یافته اند.

امین الله یکی از قزلباش های مرادخانی می گوید:

"قوم و خویش ما اکنون از مراد خانی به مناطق مختلف دنیا پراگنده شدند. خانه های خود را در منطقه یا کرایه داده اند و یا تخریب شده اند و به سایر نقاط شهر کوچیدند و یا اینکه افغانستان را ترک کردند."

عکس یکی از دروازه های قدیمی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

یونس طغیان ساکایی، استاد دانشگاه کابل درباره قزلباشان می‌گوید که این افراد از نزدیکان نادرشاه افشار بودند و بعد از اینکه احمد شاه درانی در ولایت قندهار افغانستان را تاسیس کرد، این افراد نیز جذب ارتش او شدند.
او می‌گوید:

که بعد از انتقال پایتخت از قندهار به کابل، قزلباشان نیز با سپاه تیمور شاه به کابل آمدند و در ایجاد ساختار اداری و حکومت داری مدرن در آن زمان خدمات شایانی انجام دادند و نقش های مرکزی را در بخش های نظامی و اداری حکومت جدید افغانستان عهده دار شدند.

این افراد به گفته آقای ساکایی کلاه سرخ به سر می‌کردند و در پیشاپیش سپاه در حرکت بودند و به همین دلیل به قزلباش یا سرخ کلاه معروف بودند.

او گفت که شواهد تاریخی نشان می‌دهد که آنها ترک و از طبرستان ایران بوده اند.

این نشان دهنده است که مرادخانی فرنگ مشترک دو کشور است که بدست معماران افغان و ایرانی ساخته شده است.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

احمد علی کهزاد مؤلف کتاب (بالا حصار و پیش آمد های تاریخی) می نویسد:

« سردار مراد خان فلندرزایی پوپلزایی در زمان سلطنت احمد شاه سدوزایی در قندهار می زیست، در سال ۱۱۸۰ق از طرف احمد شاه سدوزایی به حیث آمر و متصدی تعمیرات شهر احمد شاهی قندهار مقرر گردید.»

زمانی که تیمور شاه پایتخت را به کابل انتقال می دهد مراد خان با حرم خود و تعداد سه صد سوار از قوم کرمان و دیگر اقوام قزلباش به کابل می آیند و در همین منطقه که بعد ها بنام مرادخانی یاد شد مسکون، تعمیرات و کوچه های متعدد را بنا می نهند.

سردار مراد خان در دوران پادشاهی تیمور مسئول ساختمان و آبادانی شهر کابل تعیین گردیده و علاوه از مرادخانی محلات دیگر شهر نیز تحت نظر او آباد می گردید.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

«تیمور شاه دو نفر از معماران ورزیده را که شهر احمد شاهی را در قندهار بنا کرده بودند با خود به کابل آورد که حاجی محمد یاسین و پسرش استاد پاینده محمد بود و تحت سرپرستی سردار مراد خان به آبادانی شهر کابل پرداخت.»

گذر مرادخانی متشکل از کوچه های متعدد است که بنام های معین افراد، کسب و کار ساکنین کوچه، زیارت و غیره نامگذاری شده اند که عبارت اند از کوچه پنج تن (مقابل زیارت پنج تن)، کوچه مدیر سورور (تکیه خانه شبانه داشت)، کوچه طوره، کوچه زیارت (مقابل زیارت ابوالفضل)، کوچه عمله ها، کوچه خلول، کوچه میر ابوطالب، قلعه هزاره های مرادخانی و غیره.

گذر مرادخانی از گمرک قدیم کابل تا گنبد کوتولی (نغاره خانه- فعلًا وزارت های مالیه و معادن) وسعت داشت و گذر های خیابان و با غلیم در را بهم ارتباط داده بود.

در بازار مرادخانی دکان های بقالی، ترکاری، خبازی، لبنتیات، حلیم پزی، ماهی و جلبی (در تابستان شریخ و ژاله - خلیفه افضل)، خیاطی (رجب علی خیاط)، بوت دوزی، سلمانی (خلیفه امیر جان)، انتیک فروشی (فقیر)، سامان کنه صوبه دار پدر حاجی محمد کامران (پهلوی کوچه طوره)، زغال فروشی (...بلوج) و سایر احتیاجات مردم با شور و هلله و جمع و جوش مردم با شوخی ها و پرزه گویی های بزرگ سالان، رفت و آمد گادی ها و بعضاً با باجه خانه بلدیه رونق خاص خود را داشت.

تا جایی که به یاد است چهار دکان فیشنی آن زمان (غلام سخی، نوروز، برات و...) در زیر تعمیر سه منزله و قدمی مرحوم فقیر محمد وزیری (پدر کلانم و وکیل گذر) موجود بود که سگرت های چستر فیل قطعی آهنی، سگرت های جوهردار، سگ چاپ روسي (پیروس)، میوه های خارج فصل که در آن زمان کمتر در

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

بازار یافت می شد، توب "هفت پوسته"، کرمچ سفید نازک، انواع کیک، کلچه و غیره در این دکان ها که سامان لکس بشمار می رفت، بفروش می رسید.

نقليه شاهی (نقليه اردو) مربوط وزارت دربار در همين گذر بود که بر اساس نوشته مرحوم عثمانی «در آنجا گادی های فتن و لندو یک اسپه و دو اسپه و اسپ های کهر، مشکی، کبود و غیره نگهداری می شد».

متصل به نقليه سرایی از پدر کلام بود که در منزل اول دکان های حلبي سازی، ترميم بايسکل و در منزل بالا آناق های کرايی برای مسافرين داشت.

در مقابل همين سرای بازار مشهور تيل خاک فروشی که طور عمده با پيب های سفید (۲۰ لیتره) و چيلك (یا جيلك) های بزرگ تر به رنگ آبی که اطرافش چوب گرفته شده بود و از روسيه (شوروي سابق) وارد می گردید بفروش می رسید، وجود داشت.

حلبي سازها برای اين پيب ها سر، زنجير و زلفي درست می کردند که اکثر خانواده ها برای نگهداري برنج، روغن و سايير حبوبات از آن استفاده می نمودند.

در عقب تيل خاک فروشی کوچه اي که تا به زيارت امتداد داشت، کوچه مير ابوطالب ناميده می شد.

از چهارراهی مرادخانی به طرف شرق بنام قلعه هزاره های مرادخانی بود که يك طرف خانه های حسن خان مشهور به سوز، خانه پاچای بخارا (پادشاه)، سور جرنيل و يك طرف سرک ديوار نقليه و در اخير اطفائيه واقع شده بود، بعد به زمين های زراعتي و تا وزارت حربيه وقت، منار استقلال، سرک قير ادامه داشت و منازل آنجا را بنام خانه های پشت گمرک ياد می کردند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

دکان مشهور این منطقه دکان شیر بوت دوز بود که به خاطر ترمیم خوب مراجعین زیاد داشت گاهی برای (گزدمک) زدن کری بوت نزدش مراجعه می کردم.

در گذشته های دورتر جویی از دریای کابل پایین تر از پل خشتی جدا شده بوده که از پشت زیارت، بازار مرادخانی و موازی به دیوار نقشه جریان داشته، زمین های پشت گمرک و وزارت حربی را آبیاری می نمود.

بیشتر از هفتاد سال به این سو در پشت زیارت و یکی دو جای دیگر آثار آن معلوم می شد و بس.

دواخانه لمر که بعدها در جوار پل خشتی نقل مکان نمود برای بار اول در بالای همین جوی خشک شده مقابل تیل خاک فروشی به مالکیت حاجی سید حبیب الله حاجی خان آقا (بعد ها حبیب لیمتد و سینا لیمتد) افتتاح شد.

کوچه ای که به سمت زیارت می رفت در ابتدا مسجد، کوچه پنج تن (زادگاه بنده هم در همین کوچه بوده)، دکان لبیات نجو [نجم الدین] و مقابل آن زیارت کوچک "پنج تن" و دو دکان بقالی (غلام علی و برادران) و (غلام علی کلال) قرار داشت. کمی پیش تر از دکان فصابی (پهلوان حسن قصاب) و زرگری، کوچه عمله ها، نانوایی حاجی اسماعیل (مؤذن مسجد زیارت)، دکان بقالی نبی جان، دکان شمع فروشی سلطان و دو سه دکان دیگر (عکس)، دروازه زیارت بنام حضرت عباس و مقابل آن کوچه زیارت (منزل شاه قل مالک هوتل شاه قل در اخیر همین کوچه بود) و در جوار آن دروازه حمام مشهور مرادخانی قرار داشت.

در دیوار حمام چند طاقک ساخته شده بود که تعویذ نویسان و رمل اندازان مردم بیچاره را می چاپیدند، کمی پیش تر دکان های

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

شش کبابی منجمله شش کبابی پدر پهلوان ابراهیم پهلوان مشهور
کشور و در مقابل آن داش و کله پزی قرار داشت.

کوچه به یک میدانی که بنام میدانی مرادخانی یاد می شد،
باز و در وسط این میدان یک لوتسپیکر آویزان بود که نشرات رادیو
مستقیم پخش می گردید. کوچه کشمکش فروشی که به خیابان (نادر
پشتون امروز) می رسید از همین میدانی آغاز می گردید.
متصل به میدانی سرای صدر، دکان های چپلی دوزی، سطل
(دولچه) رابری، زرگری و غیره الی پل خشتی بنام لب دریای
مرادخانی یاد می شد.

زیارت مرادخانی را که بنام "زیارت ابوالفضل" نیز یاد
می کند، یکی از مراکز پر جمع و جوش و رفت و آمد زن، مرد،
پیر و جوان از همه نقاط کابل بود.

این زیارت در روزهای چهارشنبه زنانه بود و در صحن
حوالی دیگ های حلوایی پختند که دیگ یا گرایی و بیلچه های آن
را از دکان مقابل زیارت (نبی جان) به کرایه می گرفتند و حلوای آن
را برای مردمی که آنجا آمده بودند، تقسیم می کردند.

پدر کلان من حاجی محمد یعقوب یک تن از بزرگان
مرادخانی پس از وفات در حوالی زیارت به خاک سپرده شد و علاوه‌تاً
مدفن مادر کلام (بویوجان مریم) و کاکایم محمد حسن واصل نیز در
آنجا می باشد.

در سال‌های ۳۰ خورشیدی که به سن چهار- پنج ساله بودم
اولین بار مرا نزد مرحوم میر عباس آغاز که "رئیس" زیارت بود
بردنده و با پرسش قندی شاه یکجا درس الف دوزبر ان - الف دوزبر
ان ... را برای ما شروع کردند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

روزهای چهارشنبه که منع ورود مردها بود، من و فندی شاه به نوبت بالای تخت در جایگاه میر عباس آغاز می نشستیم و علاوه از جمع کردن پول های انداخته شده بالای پوست آهی تخت و خاموش ساختن شمع در داخل زیارت به خاطر جلوگیری از حریق کار دیگر نداشتیم و بدم نمی آمد که یگانتا (یگان نفر) به فکر اینکه من هم "سید" هستم دستم را می بوسیدند و در ضمن به اشتراک و مشاوره هم یگان ۲۰ پولی راهم ته جیب می کردیم، برای خریدن پله، سنجد، کشمکش و نخود یا دو دانه کلچه برنجی (زیاد ترش دل و جگر می خواست).

رو بروی زیارت، حمام محل بود که از صبح ملا آذان تا هفت - هشت صبح مردانه و بعداً "حمام زنانه" می شد.
به یاد دارم سکینه کیسه مال را، در روزهای که شاگرد "زیارت" شده بودم و مرا در آنجا آن هم در جایگاه "آغا صاحب" دید، همان جمله ای که به بسیاری ها گفته اند برای من هم در یکی از روزهایی که حمام رفتم گفت و از آن روز به بعد حمام مردانه رفتم.

در گوشه ای دیگر مرادخانی کوچه طوره زادگاه دکتور نجیب الله رئیس جمهور پیشین افغانستان واقع شده بود.
در جوار کوچه طوره صوبه دار پدر حاجی محمد کامران هنرمند دوست داشتنی کشور دکان سامان آلات دست دوم داشت و خود حاجی جوان بساط نمایش فلم های سامت را، راه انداخته بود.
در جوار کوچه طوره در گذشته های یهودی های افغان زندگی می کردند و بعد از تخریب آنها، آنها در شهر نو و مقابل زینب ننداری منزل گرفتند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

پس از تخریب گنبد کوتوله، محل آن قبل از آنکه وزارت مالیه و معادن ساخته شود، ایستگاه سرویس های شهری بود که در آن زمان لین های دارالامان، پغمان، کارتنه^۴، شهر نو که یکی دو لین موترهای سرویس آبی رنک و علامات A,E دولتی تقیکی می شد و باقی سرویس های شخصی بود و همان صدا کردن کلینرها.

در این محوطه هم یک زیارت فکر می کنم بنام زین العابدین موجود بود که فعلاً در زیر زمینی وزارت معادن قرار دارد. تا بعد هفت سال پیش انستیوت فیروزکوه ساختمان های ویران شده مرادخانی را دوباره با چوب و گل بازسازی کرد. امروز پرورش یافته گان این بنیاد فرهنگی نفیس ترین تولیدات هنری کلاسیک افغانستان را خلق نموده و به بازار عرضه می کند.

صدای قلم نی سکوت یکی از اتفاق های قدیمی ترین ساختمان ها در قلب کابل می شکند. در اینجا دختران و پسران جوان با بسیار دقیق، زیباترین تابلوهای خطاطی و میناتوری را نه با کمپیوتر بلکه با قلم نی و رنگ، خلق می کنند.

در عصر کمپیوتر که خطاطی و میناتوری بازارش را از دست داده است و خریداری ندارد این جوانان می کوشند این هنر را دوباره زنده کنند و آن را برای مردم معرفی نمایند.

صغرای دختری که در انستیوت فیروز کوه خطاطی و میناتوری می آموزد می گوید:

«هنر بسیار پیش پا افتاده شده، ما می خواهیم تلاش کنیم و خدمتی کنیم برای هنر، تا برای هنر ارزش قابل شویم، جامعه بی که هنر ندارد یک جامعه مرده است.»

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

به طور کلی، دو سبک معماری در خانه های مرادخانی به کار رفته است:

معماری کابلی و معماری غربی (انگلیسی)، اما عبدالوحید خلیلی با بیان این که معماری بیشتر خانه های این ساحه به سبک کابلی است، گفت:

«نمای ساختمان ها هویت معماری کابلی را دارد، یکی از مشخصات هنر معماری کابلی این است که اتاق ها در دیوار حویلی می سازند، یعنی اتاق ها مشرف به داخلی حویلی بوده، ارسی های بیرونی ندارد. این کار به خاطر مسایل نظامی و جنگی بوده است، چون آن زمان احتمال آن بود که آتش انداخته شود و حملات صورت بگیرد.»

پل یک پیسه گی در ساحه مرادخانی روبه روی زیارت ابوالفضل روی رود خانه کابل ساخته شده است. این پل یکی از پل های قدیمی شهر کابل است و وجه تسمیه آن این است که در گذشته هرگاه شخصی از پل عبور می کرد، «یک پیسه» حق العبور پرداخت می کرده است.

پل یک پیسه گی در گذشته از تخته چوب و سیم (کیبل) ساخته شده بود، حالا این پل شکل اولیه خود را ندارد و از کانکریت بازسازی شده است.

روزانه صد هانفر از پل یک پیسه گی عبور و مرور می کند و از چند سال به این سو روی این پل دست فروشان کالاهای زمستانی و تابستانی می فروشنند.

خانه های قدیمی منطقه مرادخانی شهر کنه کابل با کمک مالی کانادا، بریتانیا، هندوستان و بویژه آمریکا بگونه کلی بازسازی می شود.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

تصاویری از جریان کار در مراد خانی:

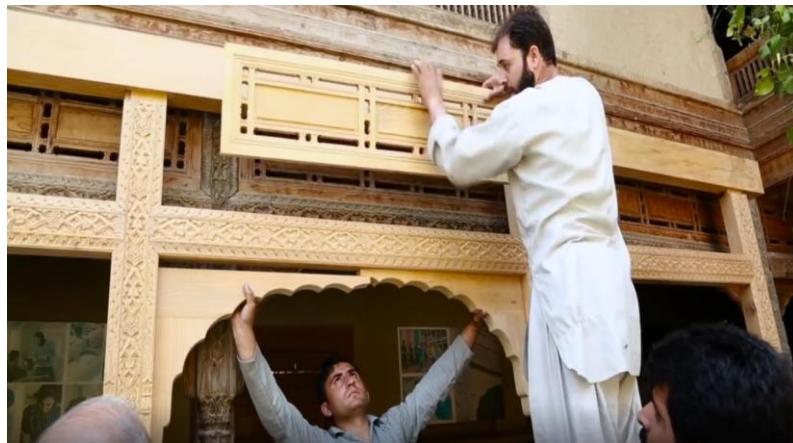

عکس از باز سازی ارسی

عکس از باز سازی دیوار

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از باز سازی ارسی

عکس از باز سازی سیستم ارسی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از باز سازی ارسی

عکس از باز سازی ارسی

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از خشت ریزی برای ساختمان ها

عکس از گل کاری برای ساختمان ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

عکس از تهیه سینگل کاری برای ساختمان ها

عکس از باز سازی تهداب ها و دیوار ها

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

سخن پا یانی:

طوری که مدت بیشتر از ۲۴۸ سال از ساختمان های مرادخانی می گزرد و در اثر بی توجهی زمامداران حکومت های قبلی و منافع شخصی شان بدون در نظرداشت احترام به سبک معماری افغانستان، قسمت های بیشتر آنرا تعديل و خصوصاً قسمتی از جزیره مثلثی آنرا برای دوایر دولتی و شخصی تبدیل نموده و در آن ساختمان های کانکریتی اعمار گردیده است.

این ساختمان ها دید مرادخانی را از سمت شمال و غرب به کلی از بین برده است. همچنان اعمار ساختمان مسجد سه منزله در نبش شمال‌شرق ساحه دید شرقی آن را از سمت پل محمود خان خیلی متاثر ساخته است.

برای جلو گیری همچو بی نظمی ها باید معماران وطندوست دست به دست هم داده و مرادخانی را از گسترش کانکریت نجات و ساختمان های موجوده را به شمول ساختمان های سینما، شخصی و دولتی دور بیندازانند.

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

لست کتاب های چاپ شده

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلایی
(برای اساتید انستیتوت های تехنیکی و ساختمانی افغانستان)
۴. رسم تختنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
۵. رسم تختنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
۶. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)

لست کتاب های تحت کار

۱. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۲. افغانستان در قرن تکنالوژی
۳. شیطان چراغ
۴. خاطره ها

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library